

Kornelius Novak

Více než
ZÁZRAK

NADPŘÍROZENÉ ZKUŠENOSTI

Přeloženo z německého originálu Mehr aus Wunder
vydaného v roce 2024 nakladatelstvím Gihon Publishing
Daimlerstrasse 12, 73635 Rudersberg, literatur@giho
ISBN 978-3-939979-64-7

Copyright © 2024 Kornelius Novak
Copyright © 2024 Gihon publishing
Translation © 2024 Jiří Pavlán

Vydalo Maranatha z.s., Praha

ISBN 978-80-87265-58-1

Kornelius Novak

Více než
ZÁZRAK

NADPŘÍROZENÉ ZKUŠENOSTI

Kornelius Novak

Více než
ZÁZRAK

NADPŘÍROZENÉ ZKUŠENOSTI

OBSAH

Vyhazovač zažije u dveří diskotéky ZÁZRAK!	8
BOHA LZE NALÉZT!	11
Jak může kdokoliv hledat a najít Boha?	13
Bez Boha jsi bytost, které chybí to podstatné!	14
Najít Boha je velmi snadné	14
Nejhlubší bod – bod zvratu	17
EXISTUJE TVŮRCE?	23
Existuje tvůrce? – Použijte svou logiku!	26
BIBLE – NÁVOD K POUŽITÍ PRO ŽIVOT	27
Návod k použití pro život	28
Církev ve zkušebně	31
Existuje nějaký důkaz, že Bible je Boží slovo?	35

JEŽÍŠ MÁ MOC ZACHRÁNIT A OSVOBODIT I DNES! **38**

Boží jméno 43

Či budeme svědky? 43

Bůh vše předvídal 45

Stále máte čas na rozmyšlenou! 47

ŘEŠENÍ PROBLÉMU HŘÍCHU **53**

Existuje hřích? 57

Hřích začíná v mysli! 57

Bezpráví je znamením posledních časů 61

Ježíš nezrušil 10 přikázání 62

Ježíšovo naplnění na kříži 62

Bez Ježíše nic nefunguje! 66

Ježíšovo evangelium 68

Bůh tě chce zůslechtit! 73

Osvobozující odpuštění 75

Zkratky biblických knih 108

Vyhazovač zažije u dveří diskotéky ZÁZRAK!

Rád bych vám vyprávěl o svém prvním drsném zázraku, jak jsem díky Ježíšovu zásahu přežil útok nožem.

Pracoval jsem jako vyhazovač na deseti diskotékách a sebeobrana mi docela šla. Ale jednou večer jsem neměl nejmenší šanci. Ze strany na mě skočil muž s nožem. Stihl jsem se jen otočit a vytáhnout z kapsy kovový boxer a zároveň jsem uvnitř zvolal: „Ježíši, pomoz!“ Útočník okamžitě zůstal stát jako socha, s nožem těsně u mé horní části těla.

V hlavě se mi honila myšlenka: „Prašť ho! Každý soudce ti dá za pravdu!“ Víím přesně, kde se tato myšlenka vzala. Jiná myšlenka mi říkala: „Jestli mi teď nebudeš věřit, tak tady umřeš.“ Tato slova pocházela od Ježíše. Nechtěl jsem a nemohl jsem ho praštit.

Věděl jsem jistě, že bych útočnickovi rozbil hlavu a poslal ho rovnou do věčného zatracení. Na to jsem neměl srdce. Věděl jsem, že mám věčný život. Ale ten druhý ho neměl. V tu chvíli bych tam raději zemřel já než on. Tak jsem mu řekl: „Nedělej se nešťastným a dej mi svůj nůž.“ Báł jsem se, že z reakce udeřím, kdyby mě bodl. Nepřežil by to. Ale on se probral z omámení, podal mi svůj nůž a odešel. Mé volání o pomoc nikdo neslyšel, ale Ježíš mě zachránil. Všichni přítomní zažili, že se tu stal zázrak. Co se to právě stalo?! Někdo na mě bleskově zaútočí ze zálohy a najednou tam stojí strnule? Můj kolega, po tomto činu bledý jako stěna, řekl: „Tvůj Bůh opravdu žije.“

Tento Boží zásah mě nejen zachránil, ale také všechno změnil. Už ve čtrnácti letech jsem přijal Ježíše do svého života. Ten okamžik, kdy Ježíš vstoupil do mého života a očistil mě od hříchů, je dodnes tím nejskutečnějším, co jsem kdy zažil. Byl jsem však mladý, divoký, vzpurný a moje notorická

neposlušnost vůči Ježíši a jeho Slovu mě vedla stále hlouběji do víru hříchu. Ale i v době před útokem nožem jsem intenzivně hledal Boží pravdu v Bibli a také jsem o své víře mluvil se svými kolegy.

V mém životě se to všechno semlelo a pak se stalo tohle! Tato záchrana od Ježíše ve mně spustila turbo. Od té doby je mi úplně jedno, kdo má největší bicepsy, kdo jezdí na nejsilnější motorce nebo na čemkoli jiném... Chtěl jsem jen opravdu poznat toho Ježíše, který mi právě zachránil život – protože je tady! Je přítomný! Od té doby jsem si to jasně uvědomil. ON je živý.

Zažil jsem to na vlastní kůži. Nemohu tady ani všechno vypsat, co jsem od té doby s Bohem zažil. Ale na mém kanálu Kornelius Novak na YouTube se můžete podívat na film „**Bůh koná své dílo – reportáž ze Švédska**“. Je to film o zázracích, vedení a odpovědích na modlitby, které jsme v posledních letech zažili tady ve Švédsku.

Na mém kanálu najdete také stovky dalších videí na různá témata, které vám mohou pomoci lépe porozumět Bohu a jeho Slovu, abyste sami mohli žít v souladu s Bohem! Mnoho videí je k dispozici také v češtině.

Nyní nám Olli poví, jak ho Ježíš našel:

**Boha lze
NALÉZT!**

OLLI

Chuligán najde Ježíše

Byl jsem velmi agresivní a násilnický chuligán a účastnil jsem se nesčetných rvaček. Napadlo mě, že půjdu na trvalou nemocenskou, abych mohl do konce života pobírat peníze od státu. Tak jsem úspěšně obelstil lékaře a psychology. V době, kdy jsem byl na klinice, se všechno zvrtilo. Už jsem to nemohl vydržet. Měl jsem u sebe Bibli pro motorkáře.

Dostal jsem ji na motorkářském večírku. Začal jsem ji číst a několikrát jsem se díval na křesťanskou televizi. Teď jsem si chtěl věci ověřit. Vydal jsem se na procházku a šel jsem do svahu. Cestou nahoru jsem vykřikl: „Ježíši! Jestli opravdu existuješ, ukaž se mi teď hned!“ Když jsem došel nahoru, byla tam krabička s malými brožurkami

o Ježíši. Jednu jsem si vzal a začal si ji číst. V tu chvíli mi nějaký muž poklepal na rameno. Polekal jsem se a zeptal se ho: „Jsi Ježíš?“ Odpověděl jen: „Ne, ale znám ho.“ Říkal jsem si: „Co se jen to děje?“

Tento muž byl, jak mi pak řekl, nahoře nad svahem v biblické škole. Byl zrovna v knihovně, když mu Kristův Duch řekl: „Zajdi k oknu.“ Když se podíval z okna, uviděl mě a Ježíš mu řekl: „Zajdi tam za tím člověkem.“ Tak vstoupil do mého života a stali jsme se dobrými přáteli.

Později toho dne jsem seděl před klinikou a četl jsem si Bibli a její poselství o Ježíši. Za své hříchy jsem potřeboval odpuštění. Toužil jsem po novém životě. Modlil jsem se a vyléval Ježíši své srdce. Tehdy vstoupil Ježíš do mého srdce! V tu chvíli se všechno změnilo! Od té doby se na svět dívám jinými očima. Od té modlitby vnímám krásu stvoření, mám úctu k životu, který Bůh stvořil, a v srdci lásku místo nenávisti! A vím, že jsem Božím dítětem. Od té doby jsem strávil mnoho let prací mezi dětmi ulice, pankáči a prostitutkami, abych jim vyprávěl o Boží lásce. Díky Ježíši jsem se stal novým člověkem.

Jak může kdokoliv hledat a najít Boha?

Bůh nás stvořil, abychom s ním žili v harmonii.

„... a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.“ (Ko 1,16)

„Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem.“ (Gn 1,27)

To neznamená, že máme nos podobný jako Bůh, ale jde o naše nitro, jak ho měl Ježíš.

„On, odlesk Boží slávy a výraz Boží podstaty, nese všechno svým mocným slovem.“ (Žd 1,3) Máme být odleskem Boží svaté přirozenosti a jeho slávy. To se může stát pouze prostřednictvím Ducha svatého, pokud znáte Ježíše a věříte jeho slovům.

Bez Boha jsi bytost, které chybí to podstatné!

Potřebujete Boha, abyste byli lidmi! Ryba patří do vody a pták do vzduchu. Jen v souladu s Bohem jsme ve svém živlu!

Uvědomil jsem si, že všichni lidé mají stejné otázky: Jaký je smysl života? Jakou cenu má můj život? Jaká je moje identita? Jak mohu mít naplněný život? Odkud pocházíme a kam směřujeme? Co přijde po smrti? Existuje Bůh? Existuje důkaz o Bohu? Jak může být Bůh spravedlivý? Jak můžeme pochopit Boží lásku, když je svět plný zla, utrpení a smrti?

Ale proč máme tolik otázek? Protože Bůh do našich srdcí vložil otázky týkající se věčnosti.

„On všechno učinil krásně a v pravý čas, lidem dal do srdce i touhu po věčnosti, jenže člověk nevystihne začátek ani konec díla, jež Bůh koná.“ (Kazatel 1,11)

To neznamená, že v sobě máme věčný život, ale otázky o něm! Člověk na všechno hledá odpovědi a pátrá po smyslu. Bůh odpovědi má a také nám chce dát věčný život!

Pavel říká, že Bůh stvořil všechno, „*aby jej lidé hledali...*“ (Sk 17,27)

Najít Boha je velmi snadné

Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem. Dám se vám nalézt, je výrok Hospodinův...“ (Jr 29,13.14)

Když Bůh vidí, že ho člověk hledá celým srdcem, stává se aktivním! Dává se najít!

Když jsme kázali na ulici v jednom městě, přistoupil k nám nějaký profesor chemie a vyprávěl nám svůj příběh. Začal s úsměvem a řekl: „Jsem ateista, ale věřím v Boha. No, vždycky jsem byl ateista! Ale před čtrnácti dny jsem zažil následující příhodu: jel jsem v noci autem po lesní cestě, po které i během dne projedou tak nanejvýš dvě auta. Narazil jsem do stromu, zůstal uvězněný v autě a silně jsem krvácel. Okamžitě jsem si uvědomil, že zemřu. Instinktivně jsem prosil Boha, aby mě zachránil! Ve stejnou chvíli vedle mého auta zastavila sanitka a já dostal potřebnou pomoc. Jak se později ukázalo, byli na nočním výjezdu v nedaleké vesnici a „shodou okolností“ jeli zpět přesně ve chvíli, když jsem volal k Bohu o pomoc.

Vím, že mě Bůh zachránil. Ale nevím, který Bůh. Nevím, jestli je Bůh jeden, nebo jich je mnoho!"

Musel jsem se nahlas zasmát, protože přesně to vždycky zdůrazňuji i v této knize! Skutečné zázraky nám mohou zachránit život, ale nedávají nám podrobné informace. Zázraky nás mohou pouze probudit, nasměrovat na správnou cestu, vzbudit náš zájem, ale pak potřebujeme Boží slovo z Bible, které nám poskytne informace, které nám chce dát Bůh! Tento profesor pak přišel na naši večerní přednášku a odnesl si s sebou několik mých knih, protože hledal odpovědi na své otázky.

MAREK GREŠ

„Je zázrak, že jsem po dvanácti autonehodách ještě naživu.“

Vyrostl jsem v křesťanské rodině. Ale když se rodiče rozvedli, byl jsem zklamaný. V naší církvi jsem nenašel to, co jsem potřeboval. Následovala léta vzpoury. Pracoval jsem jako vyhazovač, uzavíral nekalé obchody s drogami a auty a všechno šlo z kopce. Jeden kamarád byl zastřelen. Jinému jsem prodal auto a po pár minutách zemřel při autonehodě. Přežil jsem dvanáct autonehod. Dnes vím, že to byly odpovědi na modlitby lidí, kteří se za mě modlili. Bůh mě ve své milosti znovu a znovu chránil. Jednou nohou jsem však byl ve vězení. Kdyby mě chytili při dalším kšeftu, čekalo by mě mnoho let ve vězení. Takhle jsem nemohl pokračovat. Byl jsem

na dně a ve slepé uličce. Chtěl jsem si založit vlastní firmu, ale neměl jsem na to peníze. Moji „přátelé“ mě zklamali. Seděl jsem tam sám bez východiska. Modlil jsem se k Bohu a řekl mu, že ho budu následovat, pokud mi v této situaci pomůže. Opravdu jsem chtěl vědět, jestli mě Bůh vidí, jestli má o mě a můj život zájem a jestli se mnou chce mít ještě něco společného. Dveře se otevřely! Podařilo se mi získat finance! Od té doby jsem změnil stranu. Už žádné křivárny. Chci jít přímou cestou. V církvi jsem nenašel to, co jsem hledal. Ale když jsem z celého srdce hledal Boha, našel jsem ho! Od té doby také rád chodím do naší modlitebny.

Nejhlubší bod – bod zvratu

Ježíš vyprávěl příběh o marnotratném synovi, aby porovnal naši situaci (L 15,11–32). V očích svého mladšího syna byl otec prakticky mrtvý. Syn si chtěl užívat svého dědictví a svého života! Tolik lidí říká: „Bůh je mrtvý, jezme a pijme, zítra budeme mrtví.“ Ale když syn už neměl peníze, jeho přátelé zmizeli a on klesal stále níž a níž. Až pracoval jako pasák vepřů a chtěl jíst i prasečí žrádlo. Ale jeho šéf ho jen využil a nedostal ani to žrádlo pro prasata. Ježíš tento příběh vyprávěl zbožným Židům, pro které jsou prasata zcela nečistá a nikdy by se jich nedotkli! Právě tato zmínka to zdůrazňuje. Ježíš zde zcela bez příkras říká, k čemu vede hříšný život.

Člověk pomalu, ale jistě dělá věci, které byste si nikdy nedokázali představit, a žije nedůstojný život „horší než

prasata". Mnozí se vydali do světa, měli velké sny a klesli na úroveň prasete.

Setkal jsem se s mnoha lidmi, kteří teď dělají věci, jež se jim dříve hnusily, protože je dynamika hříchu táhne stále hlouběji. Když ďáblovi podáte malíček, vezme celou ruku a stáhne celého člověka do propasti. Uvázli jsme v bahně hříchu.

Ježíš nám říká, že marnotratný syn v tom nejhlubším bodě svého života „šel do sebe“.

„Tu šel do sebe a řekl: ‚Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků.‘ I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.‘“ (L 15,17–21)

Než se člověk vrátí k Bohu, musí jít do sebe! Tolik lidí žije jen na povrchu. Na povrchu vám Bůh může vyjít vstříc zázrakem, ale cílem je, abyste se k Bohu obrátili s upřímným srdcem. Pak lze Boha nalézt! Jiná cesta neexistuje.

„Bůh se staví proti pyšným, ale pokorným dává milost.“ (Jk 4,6)

Mnozí jen utíkají před pravdou o sobě samých a o Bohu! Rychlost, s jakou žijeme, jen odhaluje vnitřní prázdnotu, která nás žene ke spěchu. Bůh vidí naše srdce. Ptá se nás: „Jak se máš?“ A my odpovídáme: „Skvěle!“ Ale uvnitř to vypadá jinak. Jsou věci, které v nás nikdo nevidí, pokud je navenek zakrýváme pokrytectvím: samota, strach, obavy, beznaděj, hříchy všeho druhu... To je skutečnost! A Bůh chce tuto skutečnost v nás změnit!

Mnozí mohou dosvědčit, jak byli náhle vnitřně přesvědčeni o Boží přítomnosti a pravdě a využili ten vhodný okamžik, aby začali nový život s Ježíšem!

MIROSLAV

Kulturista zažívá Boha

Jako teenager jsem byl docela tenký a začal jsem s kulturistikou. Pomalu, ale jistě se tento sport stal mým životem.

Byl jsem úspěšný, vyhrával jsem šampionáty, vydělával jsem si slušné peníze jako vyhazovač a dostalo se mi uznání, po kterém jsem toužil. Ani jsem si neuvědomoval, jak se moje povaha mění k horšímu. Moje ego bylo stejně nafouklé jako moje svaly. Stále se mi vracely

vzpomínky na to, co jsem jako dítě a teenager o Ježíši slyšel. Ale zašel jsem příliš daleko. Odsunul jsem tento problém a žil si svůj život. Moje kariéra šla nahoru a já měl v plánu odjet do Ameriky, když mě jeden přítel pozval na křesťanskou akci. Co se mi tam stalo, se mi jen těžko popisuje.

Boží přítomnost mě naplnila pravdou a udělala mi jasno. Přišel jsem a přijali mě. V hloubi duše jsem věděl, že tohle je to, co chci a potřebuji. Bůh mě miluje. Chce mi odpustit hříchy. Od toho dne se všechno změnilo.

Ježíš se stal v mém životě větším a důležitějším a zároveň vše ostatní dostalo své správné místo. Přestal jsem pracovat jako vyhazovač a účastnit se soutěží, ale pracuji teď jako fitness trenér. Když se naskytne příležitost, rád také mluvím s ostatními o své víře. Jsem Bohu vděčný za svůj nový život a za všechno, co se zatím změnilo k lepšímu. Přeji vám Boží požehnání!

Jednou, když jsem přemýšlel o svém životě, Duch Boží se mě zeptal: „Kdo tě zná skrz naskrz a stále tě miluje?“

Nejdřív jsem si pomyslel: „Spousta lidí mě zná!“ Tehdy jsem byl známý díky svým sportovním úspěchům a práci vyhazovače. Ale Boží Duch řekl: „Neptal jsem se, kdo tě zná, ale kdo tě zná skrz naskrz, a přesto tě má rád?“ Najed-

nou jsem si uvědomil, že svůj velký vzor Arnolda Schwarzeneggera znám jen tak hluboko, jak silný je papír, na kterém je natištěna jeho podoba.

Boží Duch mi dal světlo v mém temném světě myšlenek. Byl jsem otřesen: „Kdo zná všechny tvé sny a touhy? Kdo zná všechny tvé skutečné myšlenky o lidech, s nimiž jednáš? Kdo zná tvé skutečné motivy, proč neděláš jednu věc a děláš jinou? Kdo zná tvé fantazie, tvé sny, tvé touhy, tvé duševní propasti a vinu tvého života?“ „Kdo?“ zeptal jsem se. Udělalo se mi špatně od žaludku! Pomyslel jsem si: „Moje vlastní matka by se znechuceně odvrátila, kdyby tohle věděla!“ A pak jsem se zamyslel. Pak mi to došlo: Bůh mě nemiluje proto, že jsem tak skvělý člověk, jak jsem si představoval nebo jak mě viděli ostatní, ale Bůh je ten, který vidí, co je skryté (Mt 6,6).

Bůh mě může milovat jen proto, že mě miluje i navzdory mé zkaženosti! Ve své lásce to všechno odhaluje ne proto, aby mě s tím bil po hlavě, ale protože mě chce očistit, uzdravit a obnovit!

„Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy.“ (Skutky 3,19)

Bůh se s námi chce skrytě setkat a začít s námi znovu! Protože Bůh je pravda a tohle byla pravda o mně. Bůh mě miluje navzdory mým hříchům. Navzdory mým selháním. Neříká: „Není to zas až tak zlé“, ale říká – „Je to špatné!“ Boží láska není slepá k našim hříchům, ale chce nás osvobodit!

Byl jsem tam, kde byl marnotratný syn. Tam, kam dorazil i Mirek a všichni ostatní v této knize. Přišli jsme k sobě na samém dně. Ale Ježíš vypráví příběh tak, že marnotratný syn přichází k rozumu a udělá důležité rozhodnutí.

„Vstal a šel ke svému otci.“ (L 15,20)

Chtěl se vydat na cestu a vydal se na ni! Toto rozhodnutí musí vycházet z vůle! Ze srdce! Nyní sledujte, jak Ježíš v Lukášově evangeliu pokračuje ve vyprávění:

„I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut litości běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.‘ Ale otec rozkázal svým služebníkům: ‚Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.‘ A začali se veselit.“ (L 15,20–24)

To řekl Bůh i skrze proroka Jeremjáš: Boha lze nalézt! Otec jen čekal, až uvidí syna přicházet z dálky, a běží mar-notratnému synovi vstříc s rozpráženou náručí! Libá ho! Takto Ježíš líčí Otcovu lásku k nám hříšníkům. Bůh jen čeká, až uvidí rozhodnutí našeho srdce, a pak nám vychází vstříc a nechává se najít! Na kříži nám Ježíš otevírá svou náruč a zjevuje svou lásku k nám! Zamysli se a přijď k Ježíši takový, jaký jsi. Překonej svůj odpor a nejhlubší bod se stane bodem zvratu!

EXISTUJE
tvůrce?

LAURIN

Pouliční zločinec následuje své dispozice a najde Ježíše.

Mé dětství bylo poznamenáno odmítnutím. Byl jsem v několika dětských domovech. Následovalo kouření trávy, rvačky a dluhy. Můj mistr bojových umění byl buddhista. Hodně jsem se od něj naučil a tento sport mě ochránil před úplným pádem. Jeho moudrost mi pomohla. Když mi však řekl, že Bůh neexistuje, ale že nejvyšším cílem je nirvána, tedy „nicota“, všechno se ve mně zablokovalo. Byl jsem přesvědčen, že musí existovat Bůh Stvořitel. To mi říkala moje logika, když jsem viděl krásu přírody. Něco se ve mně probudilo. Hledal jsem pravdu. Řekl jsem si: „Chci zjistit pravdu bez ohledu na následky.“ Krátce nato jsem byl pozván na bohoslužbu. Ve skutečnosti jsem s křesťany nechtěl mít nic společného. Byli to

pro mě slaboši. Ale vzpomněl jsem si na své rozhodnutí přijmout pravdu bez ohledu na to, kde ji najdu a jaké to bude mít následky.

Během bohoslužby jsem byl dojat Boží láskou a musel jsem plakat. Já, drsňák! Co se to se mnou dělo?

Když jsem šel příště do modlitebny, řekl jsem si, že už brečet nebudu. Ale nepomohlo to. Boží láska se mě znovu dotkla a já musel znovu plakat. Uvědomil jsem si, že se ve mně něco začíná uzdravovat. Krátce nato mi jeden známý nabídl biblické hodiny. Nejdřív jsem se bál, že mu svými argumenty rozvrátím víru. Ale stal se pravý opak.

Jeho argumenty způsobily, že se můj pohled na svět zhroutil jako domeček z karet.

Cítil jsem se jako „bezdomovec“. Ale „přestěhoval“ jsem se. Díky biblické pravdě jsem našel nový domov v harmonii s Bohem. Bůh mě přijal. Nyní jsem jeho synem. Víím, že jsem milován! Od té doby se každý den učím z Božího slova víc a víc a toužím se s každým podělit o dobrou zprávu o Ježíši Kristu!

„Vždyť to, co lze o Bohu poznat, je jim přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“ (Ř 1,19.20)

Existuje tvůrce? – Použijte svou logiku!

Používejte zdravý rozum. Uvěřili byste tomu, kdyby vám někdo říkal, že chytrý telefon může začít existovat, fungovat a reprodukovat se sám od sebe? Těžko. Dnes však víme, že lidský život je milionkrát složitější než chytrý telefon.

Přesto nám mnozí říkají, že celý vesmír se všemi jeho různými formami života vznikl z ničeho...! Přemýšlejte o tom.

Každý dobrý výrobek potřebuje schopného výrobce. Musí existovat geniální Bůh Stvořitel! To je zřejmé každému, kdo se podívá na podivuhodné stvoření. Pokud ovšem nepotlačuje pravdu (Ř 1,18). Stvořitelem je Ježíš! Chce z nás vytvořit nové stvoření!

„Kdo je v Kristu, je nové stvoření. Co je staré, pominulo, hle, je tu nové!“ (2K 5,17)

A close-up photograph of a woman's hands holding a brown leather-bound Bible. The Bible's cover has the words "HOLY BIBLE" printed in gold. The woman has long, wavy brown hair and is wearing a light-colored, ribbed sweater. She is standing in a grassy field with rolling hills in the background under a warm, golden sunset sky. The text "Bible – NÁVOD k použití pro život" is overlaid in white on the lower-left portion of the image.

Bible – NÁVOD k použití pro život

Návod k použití pro život

Když si koupíte spotřebič, často k němu dostanete návod k použití. Bible je návodem k použití pro váš život. Pokud chcete, aby byl váš život úspěšný, začněte číst Bibli. Někteří lidé si myslí, že Bible je stará kniha, a proto nám dnes nemá co říct. Ale slunce je také staré, a není studené! Slunce potřebujeme každý den, abychom mohli žít! Stejně je to s Božím slovem: pokud chceš žít, čti Bibli. Pokud chceš jen existovat, dokud nezemřeš, můžeš pokračovat jako dosud.

Markus nám nyní chce vyprávět, jak ho Bible změnila.

MARKUS

Moje minulost se dá shrnout do několika slov: Otec alkoholik, dětský domov, skinhead, vzpěrač a vyhazovač na diskotékách.

Tam na diskotékách jsem taky poznal Kornelia, který mi dal Bibli, když tam přestal pracovat. O šest let později jsem měl životní krizi, vypnul jsem mobilní telefon, zavřel jsem se doma, postil se a četl Bibli. V Bibli mě inspiroval Ježíš. Předchozí roky jsem strávil hledáním Ježíše v ezoterice, kde se o něm také píše. Ale když jsem četl Bibli, uvědomil jsem si, že jen tento Ježíš je pravda. Od té doby následuji Ježíše z Bible.

Od té doby uplynulo mnoho let. Když se ohlédnu zpět, mohu říci, že mi trvalo ještě několik let, než jsem se od ezoterických konceptů zcela odpoutal. Ale vzkříšený Ježíš mě vedl stále hlouběji k pravdě a ke svobodě. Děkuji svému Pánu, protože skrze jeho krev mám odpuštění svých hříchů a v Ježíši mám všechny poklady pravého poznání. S ezoterikou už nechci mít nic společného. Pravdu mám v Bibli.

FRIDOLIN

Farmář, který se zabývá výrobou mléka, začíná číst Bibli.

Jako zemědělec z Bregenzerwaldu jsem velmi spjatý se svou vlastí a tradicemi. Když jsem se dozvěděl, že někdo vystoupil z církve, nemohl jsem tomu uvěřit. Otázka Ježíšovy věrohodnosti pro mě byla stále důležitější. Měl jsem spoustu otázek, které mě trápily. S manželkou jsme na ulici potkali jednoho pastora. Pastor chtěl původně jít někam jinam, ale lidé, ke kterým chtěl jít, nebyli doma. Tak jsme se sešli. Když se ohlédnu zpět, mohu říci, že ho k nám poslal Bůh. Pozvali jsme se k němu a on nám začal dávat biblické hodiny. Bylo fascinující vidět, že se Boží proroctví naplňují! Je to důkaz, že Bible je Boží slovo! Biblické výroky mě potěšily, a zároveň šokovaly. Biblické poselství je úžasné a dostali jsme odpovědi na naše otázky. Zároveň nás však šokovalo zjištění, že téměř vše, co naše církev učí a praktikuje, není v souladu s Bibli! Co jsme měli dělat? Nakonec byla věc jasná. Bible říká: „Boha je třeba poslouchat více než lidi.“

Tak jsme se rozhodli a nikdy jsme toho nelitovali. Stále jsme spojeni s naším domovem. Ale když dnes vidím kříže na Alpách, vím, co znamenají pro Boha i pro mě. Pak jsme na mnoho let odešli do jiné církve, kde jsme se naučili a zažili mnoho dobrého. Ale stravovací fanatismus tamní církve byl v naprostém rozporu s Božím slovem. Pak přišel covid se všemi diskusemi. Bylo nám jasné, že takto lidi v našem regionu s Ježíšem nikdy neseznámíme. Proto jsme v období covidu začali pořádat biblické studium doma a setkání nad Bibli v dílně.

Naším mottem je: Pouze Bible, pouze Ježíš Kristus. Bible neříká, že jste spaseni příslušností k určité církvi, ale pouze vírou v Ježíše Krista! Ježíš říká: „Každý, kdo se ke mně přiznává před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi.“ (Mt 10,32)

Je nám blízké upozorňovat lidi v Bregenzerwaldu na pravdu Bible a na Ježíše Krista.

Církev ve zkušebně

Vozidla musí být pravidelně kontrolována, aby byla stále způsobilá k provozu na pozemních komunikacích. K tomu existují jasné požadavky a zkoušky. Kontrolují se ale také zkušebny! Můj švagr byl inspektorem ve zkušebně. Jezdil do zkušebních středisek s nastrčeným autem, aby vyzkoušel, zda dokážou závady najít a jak se s nimi vypořádají. Jeden inspektor skutečně našel vážnou závadu na brzdách, a přesto mu potvrdil technickou! Myslel to dobře. Švagrovi to také dělalo velké potíže, ale musel to nahlásit. Taková laskavost může stát život! Stejně je to v mnoha církvích: Mnozí jsou milí a laskaví, ale pokud žijí s chybami ve své teologii a praxi, může to mít věčné následky!

Možná i vy patříte ke křesťanské církvi nebo skupině. Pozor! Vše, co se tam učí a praktikuje, porovnávejte s Bibli. Nemá snad každá církev Bibli za svůj základ? Pak by se jí měli držet, nebo ne? Všechny církve přece nemohou mít pravdu!

Bible varuje před falešnými učiteli, úchylkami v dějinách církve, falešnými proroky a vlky v rouše beránčím. V myslí jsem si řekl: „Bibli si přečtu sám, protože riziko, že naletím, je velmi vysoké.“

Nechci riskovat, že budu navěky zatracen. Nikde v Bibli se nepíše, že byste měli nekriticky souhlasit se vším, co se děje ve vaší církvi. Bible ani neříká, že byste měli být slepě loajální ke své církvi, všemu se přizpůsobit a podřidit. Ale právě to mnohé církve vyžadují! A vytvářejí tlak! Bible říká:

„Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“ (1Te 5,21)

„Židé v Beroji byli přístupnější než v Tesalonice: přijali evangelium s velikou dychtivostí a každý den zkoumali v Písmu,

zdali je to tak, jak zvěstuje Pavel. A tak mnozí z nich uvěřili a s nimi nemálo Řeků, vznešených žen i mužů.“ (Sk 17,11.12)

Už v Ježíšově době náboženská elita vyžadovala konformitu. Ježíš však řekl: „*Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno...*“ (Iz 29,13) „*Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.*“ *Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.*“ (Mk 7,6–9)

Ježíš byl schopen odhalit toto pokrytectví jen proto, že znal Písmo. I dnes existuje spousta falešných učeních. Můžete je snadno rozpoznat, pokud Bibli znáte.

Poté, co Ježíš vstal z mrtvých a učedníci přijali Ducha svatého, svědčili o Ježíši otevřeně! Po moci toužící náboženští vůdci je chtěli umlčet. Ale učedníci zažili, že Ježíš vstal z mrtvých, a už nedovolili, aby je strach ovládl. „*Ale Petr a Jan jim odpověděli: „Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho. Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“*“ (Sk 4,19.20)

Přečtěte si Bibli sami, protože se týká VAŠEHO VĚČNÉHO ŽIVOTA! Boží Duch vás bude učit samostudiem. Ježíš to slíbil!

„*Ale Přímlovce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno, co jsem vám řekl.*“ (J 14,26)

Věřte tomu! Zažijte to! Duch svatý vás bude osobně učit, když budete číst Bibli, a připomínat vám to v každodenním životě! Tak vás Bůh začne formovat a vést!

Bůh nechce, abyste jen napodobovali, následovali, byli loajální a konformní. Bůh vám chce zjevit své Slovo, abyste žili podle svého osobního přesvědčení a podle svého nejlepšího vědomí a svědomí! Ale právě tomu chtějí mnohé církve

zabránit, protože pak nad vámi ztrácejí moc a kontrolu. Ať už tomu věříte, nebo ne – z většiny církví vás vyhodí, pokud budete jednat podle svého biblického přesvědčení.

Církev kdysi upalovala lidi, kteří praktikovali biblický křest! Tento protikřesťanský duch běží na plné obrátky právě teď, v posledních časech. Znímá tolik lidí, kteří si nechali od jiných namluvit věci, o kterých Bible vůbec nemluví! Učí se a přijímají „poznatky“, které jsou v rozporu s Bibli nebo nejsou vůbec k ničemu! Přečtěte si Bibli sami!

Jeden král kdysi řekl biskupovi: „Ty je udržuj v hlouposti, já je udržím v chudobě.“

Ti, kdo začali číst Bibli sami pro sebe, byli a jsou nebezpeční pro „systém“, kterému jde jen o peníze, moc a uznání! Mohu vám jen dát tuto radu: Čtěte Bibli sami.

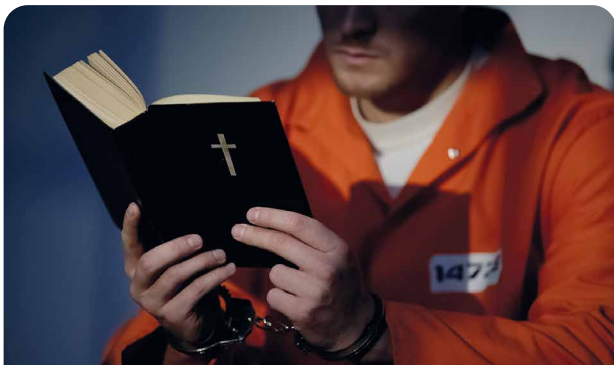
Čtení Bible je jako skládání puzzle: zpočátku se zdá, že do sebe mnoho věcí nezapadá. Možná se vám nepodaří dát jednotlivé výroky hned dohromady, protože se vyprávění odehrávají v jiné době a některé příklady a obrazy jsou nám neznámé, ale nevzdávejte to!

Pokud vám nějaký dílek „nesedí“, nevyhazujte ho, ale dejte ho stranou – nakonec sedne na své místo! Budete-li číst dál, bude váš obraz Boha a světa stále úplnější!

Bibli jsem četl mnohokrát a je fantastické zažít, jak se mi dostává nových poznatků. Jak se obraz stává stále úplnějším. Jak se člověk sám koriguje a proniká hlouběji a hlouběji do pravdy, a tím také intenzivněji prožívá Boha!

Je to jako používat krejčovský metr. Při čtení Bible budete nejprve rozumět metrům, pak centimetrům a nakonec milimetrům... Bůh k vám promluví nejen tehdy, když pochopíte „všechno“, ale povede vás hlouběji a hlouběji a šířeji do pravdy.

Boží Duch se nebrání vyučovat lidi ve vězení, pokud čtou Bibli a hledají Boha celým svým srdcem. Sebastian nám o tom může vyprávět.

SEBASTIAN

Když jsem byl ve vězení, měl jsem čas přemýšlet o svém životě. Co se to stalo? Jak k tomu mohlo dojít? V cele jsem měl Bibli. Myslel jsem na své rodiče, kteří mě vychovali v křesťanské víře. Vzpomněl jsem si na všechny biblické příběhy, které jsem jako dítě slyšel v kostele. Začal jsem si číst Bibli.

Dnes jsem Bohu vděčný za dobu strávenou ve vězení, protože mi dal čas přečíst si od začátku do konce Bibli, která je dodnes základem mého života. Zvláště mě oslovila následující biblická pasáž:

„Ty však setrvávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi přesvědčen. Víš, od koho ses tomu naučil. Od dětství znáš svatá Písma, která ti mohou dát moudrost ke spasení, a to vírou v Krista Ježíše. Veškeré Písmo pochází z Božího Ducha a je dobré k učení, k usvědčování, k nápravě, k výchově ve spravedlnosti, aby Boží člověk byl náležitě připraven ke každému dobrému činu.“ (2Tm 3,14–17)

Plně jsem si uvědomil, že můj život bude úspěšný jen tehdy, když budu od nynějška následovat Ježíše a plnit jeho vůli. Od té doby, co jsem vyšel z vězení, na mě svět přestal mít lákavý vliv. Ježíš je vítěz!

Existuje nějaký důkaz, že Bible je Boží slovo?

Bůh je vševědoucí a všemocný. Bůh to používá jako nepřekonatelný důkaz své existence!

„Pamatujte na to, co bylo na počátku od věků! Já jsem Bůh a jiného už není, jsem Bůh a nic není jako já. Od počátku oznamuji, co se v budoucnu stane, od pradávna, co se ještě nestalo. Pravím: Moje rozhodnutí platí, a co se mi líbí, uskutečním.“ (Iz 46,9.10)

Bůh skutečně předpověděl dějiny světa od počátku až do konce světa. Protože ví všechno, dokázal předpovědět i zásadní věci. Bible má 31 176 veršů. Z toho 6 408 veršů má prorocký obsah! Dosud se žádná biblická předpověď neukázala jako chybná, ale vše se naplnilo tak, jak bylo ohlášeno. Například čtyři světové říše byly předpovězeny v knize Daniel. Jejich vzestup a pád! Ježíšův život je dokumentován 333 proroctvími od začátku až do konce.

I místo jeho narození v Betlémě a důvod jeho smrti – dokonce i vzkříšení! Sám Ježíš předpověděl věci, které se všechny splní, a to i v naší době! Dovolte mi uvést malý příklad, abyste mohli žasnout: Ježíš byl dotázán, jaká jsou znamení konce světa a jeho druhého příchodu.

Jedním ze znamení je: *„Neboť mnozí přijdou v mém jménu a budou říkat já jsem Kristus‘ a svedou mnohé.“* (Mt 24,5)

Zamyslete se nad tím. V té době neexistovala média, neexistovala globalizace, Ježíš krátce předtím oznámil, že bude brzy trpět a zemře... Jak by se taková předpověď mohla naplnit? Pak je tu ještě jedna věc: není velíkášské něco takového tvrdit? Představte si, že bych řekl něco takového: „Přichází doba, kdy se mnoho lidí na celém světě bude prohlašovat za Kornelia.“ To je přece jenom něco jiného. To je megalomanské! Trpí Ježíš velíkášstvím, nebo je opravdu úžasně velký?

Co se stalo s touto předpovědí? O 2 000 let později reportéři magazínu Spiegel uvedli, že dnes je na světě více než 1 000 lidí, kteří se prohlašují za Ježíše Krista. Svádějí lidi do sekt, zneužívají je, jde jim o moc, peníze, sex... Je to šílené!

Ale pozor – pokud vidíte jen zprávy a chaos v církvích a náboženstvích, mohli byste dojít k závěru, že je to všechno šílené a že nemá smysl se Bohem vůbec zabývat. Ale ti, kdo znají biblické předpovědi, vidí důkaz Boží existence! Vidí jasně! Vidí pravdu a skutečnou cestu v chaosu, která vede k věčnému životu. Ježíš není megalomanský, ale šíleně veliký!

Podívejte se, co říká Ježíš: *„Říkám vám to již nyní předem, abyste potom, až se to stane, uvěřili, že já jsem to.“* (J 13,19)

Kdo je Ježíš? Vševědoucí! Ježíš je Bůh! Pozorně si přečtěte následující rozhovor mezi Ježíšem a Filipem:

„Ježíš mu odpověděl: ‚Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.‘ Filip mu řekl: ‚Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!‘ Ježíš mu odpověděl: ‚Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce?‘“ (J 14,6–9)

Za koho se zde Ježíš vydává? Je to ten zvláštní „syn“, kterého před 700 lety ohlásil prorok Izajáš:

„Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ (Iz 9,5)

Biblické výroky jsou naprosto jasné. Když byl Ježíš vzkříšen, poslední pochybovač si uvědomil, kdo je Ježíš, a zvolal: „Můj Pán a můj Bůh!“ (J 20,28)

Pavel pak ve svém učitelském listě napsal: „... jejich jsou praotcové, z nich rodem pochází Kristus. Bůh, který je nade všemi, buď pochválen na věky, amen.“ (Ř 9,5)

Totéž učí i apoštol Jan: „Víme, že Syn Boží přišel a dal nám schopnost rozeznávat, abychom poznali, kdo je pravý Bůh. A jsme v tom pravém Bohu, protože jsme v jeho Synu Ježíši Kristu. On je ten pravý Bůh a věčný život.“ (1J 5,20)

Objednejte si zdarma knihu: „Důkaz o Bohu“, pokud si chcete výše uvedené téma prohloubit!

**Ježíš má moc
ZACHRÁNIT
a osvobodit
i dnes!**

STEFAN

Jak mě Ježíš vyvedl ze závislosti a bezdomovectví.

Stefan byl na drogách tak závislý, že mu nejznámější německý terapeut musel říct: „Pro lidi, jako jste vy, neexistuje žádná terapie. Bral všechno: kokain, heroin, alkohol, kouření... Prostě všechno. Po třech letech bez domova se dostal na modlitební setkání. Pár starých žen se za něj modlilo v Ježíšově jménu. Stefan říká, že od té doby už nebyl pod tlakem závislosti. Z drogové závislosti ho vysvobodil Ježíš! Stefan se chtěl dozvědět více o Ježíši a Bibli a dát si život do pořádku.

Proto odešel do křesťanské komunity, kde se dozvěděl více o Ježíši a Bibli. To mu pomohlo stát se stabilnějším.

Dnes je Stefan ženatý, pracuje jako řidič kamionu a raduje se ze svého Pána Ježíše.

KRISTINA

Praktikovala jsem okultismus, ale skutečný Ježíš mě osvobodil.

Ve dvou letech jsem dostala okultní zasvěcení. Později jsem se vyučila léčitelkou a médiem. Myslela jsem si, že pomáhám druhým, a držela jsem se Boha.

Ale na jednu ženu nic nezabralo, ať jsem zkoušela, co jsem zkoušela. Nakonec mi nezbylo nic jiného než použít jméno Ježíš a zdálo se, že to funguje! To mě přimělo k zamyšlení. Zároveň jsem se jakoby propadla do hluboké jámy. Všechna pozitivní energie a světlo byly pryč. Zůstala jen temnota. Přišla mě navštívit přítelkyně a viděla všechny ty zpívající mísy, knihy a další věci, které jsem používala ke kouzlení. Zeptala se mě, co to má znamenat. Propadla jsem euforii a chtěla jsem jí „duchovně“ pomoci. Ona však odmítla. Jen se zeptala: „Jsi šťastná?“ „Ano,“ odpověděla jsem. Vnitřně jsem se ale zhroutila. Cítila jsem se velmi špatně. Zeptala se, jestli se za mě může modlit. Začala se modlit k Ježíši. Byla jsem

ohromená! Zdálo se, že s ním má přímý kontakt, bez zpívajících misek nebo magických formulí!

Když odešla, objevilo se světlo! Temnota byla pryč! Pak mi bylo všechno jasné. Začala jsem číst Bibli a dnes už chci jen Bibli. Všechno ostatní jsem zahodila. Nepotřebuji nic

a nikoho jiného než samotného Ježíše Krista! Jedině Ježíš tě osvobodí!

PETER MATIS

Ateistický umělec zažívá démony

Byl známým umělcem na Slovensku, kde také vyučoval umění a pořádal významné výstavy. Byl ateistou – až do dne, kdy na něj jeden muž křičel jako posedlý a kopal a mlátil pěstmi do vchodových dveří. Peter zpanikařil, protože muž nepřestával. Peter ho zevnitř požádal, aby přestal. Muž se odmlčel a pak se zeptal: „V jakém jménu mi to nařizuješ?“ Peter byl zcela zmatený a nevěděl, co to má znamenat, a tak řekl: „Ve jménu lidskosti!“ Muž přede dveřmi se ďábelsky rozesmál a znovu začal řídit. Peter byl z tohoto zážitku otřesený. Od té doby se však zabýval otázkou toho tajemného jména!

Jak je to s tím jménem? Bylo mu jasné, že tento útok není lidský. Jeho ateistický svět se obrátil vzhůru nohama. Existuje něco víc, než co můžeme vidět a změřit?

A pokud existuje zlo, musí existovat i dobro! Pokud to byl démonem posedlý člověk, o jakém jménu to mluvil? Najednou stál před plakátem. Byla to pozvánka na cyklus biblických přednášek o duchovních otázkách a odpovědích z Bible.

Peter se rozhodl zúčastnit se svou ženou. Tam dostali odpovědi na své otázky. Jméno, kterému se musí podřídit i démoni, je Ježíš Kristus, Pán pánů.

Biblické poselství zcela změnilo jejich život. Peter žel před několika lety zemřel. Ale radost převažuje. Znovu se setkáme při vzkříšení mrtvých, až náš Pán Ježíš znovu přijde. Peter pracoval jako umělec až do své smrti. Vystavoval i umělecké biblické symboly, což mu umožnilo upozornit mnoho lidí na Ježíše a Bibli.

Boží jméno

„V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“ (Sk 4,12)

Bůh na jednom místě řekl: *„Já jsem, který jsem.“* Základní hebrejský text obsahuje písmena JHVH. Boží jména ve Starém zákoně nejsou oslovení, tak jako se já jmenuji Kornelius a moji synové Arvid a Randolf, ale každé z těchto jmen má svůj význam. Například: Ten, kdo o mně pečuje, Spasitel, Soudce, Král... Ale JHVH znamená: „Jsem, který jsem“ – nebo řečeno neformálně: „Jsem činný v přítomnosti“, nebo pokud vezmeme v úvahu kontext: „Uvidíte, kdo jsem.“ Pak se Bůh začíná lidem zjevovat a ukazuje o sobě stále víc a víc! Až nakonec přijde v Ježíši Kristu a konečně se zjeví! Poslední prorok, Jan Křtitel, ukázal na Ježíše a řekl: *„To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše: Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky.“ (Mt 3,3)*

Prorok Jan zde cituje staršího proroka – Izajáše. A co tam Izajáš říká? Kdo je „ten, o němž mluví prorok“?

„Připravte na poušti cestu Hospodinu! Vyrovnajte na pustině silnici pro našeho Boha!“ (Iz 40,3)

Prorok Jan zde jasně říká, že Ježíš je JHVH! Je našim Bohem!

Či budeme svědky?

„... ale dostanete sílu Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.“ (Sk 1,8)

Věřte v Ježíše Krista! – Bible jasně a jednoznačně říká, že Ježíš je Bůh!

Někteří věří, že Ježíš je „pouze“ Synem Boha Otce. Nevěnuji však pozornost tomuto výroku z Bible:

„Neboť se nám narodí dítě, bude nám dán syn, na jehož rameni spočine vláda a bude mu dáno jméno: „Divuplný rádce, Božský bohatýr, Otec věčnosti, Vládce pokoje.“ (Iz 9,5)

Jak se jmenuje syn? Jaký je význam tohoto zvláštního „Syna“? Syn se jmenuje Všemohoucí Bůh.

„Ježíš mu odpověděl: ‚Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho již znáte, neboť jste ho viděli.‘ Filip mu řekl: ‚Pane, ukaž nám Otce, a víc nepotřebujeme!‘ Ježíš mu odpověděl: ‚Tak dlouho jsem s vámi, Filipe, a ty mě neznáš? Kdo vidí mne, vidí Otce. Jak tedy můžeš říkat: Ukaž nám Otce? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která vám mluvím, nemluvím sám od sebe; Otec, který ve mně přebývá, činí své skutky.‘“ (J 14,6–10)

Co čtete? Důvěřujte Božímu slovu a tomu, co čtete! V této chvíli potřebujete pomoc druhých, abyste Bibli neporozuměli špatně. Lidé v Ježíšově době nechtěli věřit, že Ježíš je Bůh. Ukřížovali ho za rouhání. Ale Bůh to také předvídal, a to ještě před založením světa! Bůh učinil kříž středem svého plánu!

„Svatého a spravedlivého jste se zřekli a vyprosili jste si propuštění vraha. Původce života jste zabili, Bůh ho však vzkřísil z mrtvých a my jsme toho svědky. A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašima očima. Vím ovšem, bratři, že jste jednali z nevědomosti, stejně jako vaši vůdcové. Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět. Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy...“ (Sk 3,14–19)

„Víte přece, že jste nebyli vykoupeni porušitelným stříbrem nebo zlatem ze svého marnivého obcování podle způsobu otců, ale drahou krví Kristovou jako beránka bez vady a bez poskvrny. On byl vyvolen před založením světa, ale zjeven na konci času kvůli vám, abyste skrze něho uvěřili v Boha, který ho vzkřísil z mrtvých a dal mu slávu, abyste měli víru a úctu k Bohu.“ (1Pt 1,18–21)

Bůh vše předvídal

Bůh již před stvořením světa předvídal, že budeme zneužívat svou svobodnou vůli ke špatnému a zlému, místo abychom dobrovolně a z přesvědčení žili podle Boží vůle. Jeden komunista se mě jednou zeptal: „Jak můžete mluvit o dokonalém stvoření, když se člověk může odvrátit od Boha a páchat zlo?“ Odpověděl jsem: „Zaměňujete dokonalost s funkcí. Sám si to ověřte! Kdo je dokonalý člověk? Ten, kdo koná dobro dobrovolně a z přesvědčení, protože miluje dobro, nebo ten, kdo koná to, co je dobré a správné, protože funguje jako robot?“

Věc je jasná! Bůh nás stvořil dokonale! K tomu je zapotřebí inteligence, schopnost vytvářet si správné přesvědčení, svědomí, svobodná vůle a také vzor, podle kterého bychom se měli orientovat: tím je Ježíš Kristus! Protože Bohu jde především o lásku, o skutečný láskyplný vztah s námi! A ke skutečné lásce patří také svobodná vůle. Představte si, že svalnatý muž řekne ženě: „Musíš si mě vzít, protože jinak tě k tomu donutím.“ To by byl psychopat! Bůh není psychopat! Nenutí nás, abychom s ním žili v souladu. Bůh však svou lásku k nám dokazuje ve stvoření a na kříži, kde Ježíš z lásky k nám položil svůj život.

Někdo jiný se mě zeptal: „Proč Bůh nezničil satana bleskem, když začal svádět anděly a lidi?“ Dobrá otázka! Tady je odpověď: Bylo by to jen krátkozraké řešení. Vedlo by to k tomu, že všichni andělé a lidé by sloužili Bohu jen proto, že by se báli, že budou zničeni. Zničením satana by Bůh posílil pochybnosti, které satan o Bohu šířil. Bůh by ukázal, že je tvrdý a krutý, že o jeho lásce je třeba pochybovat. Vystává otázka, který obraz Boha bude v nebi po celou věčnost? Je to Bůh, kterému musíme sloužit ze strachu, protože jinak budeme zničeni, nebo je to obraz Ježíše na kříži, kde Bůh zjevuje svou lásku a svou pravou podstatu? Ve svém srdci mám obraz kříže. Tento obraz mi zůstane po celou věčnost!

Při čtení Bible jsem si položil otázku, proč může satan v knize Jób vstoupit do Božího trůnního sálu, a Bůh se chová, jako by se nic nedělo? Proč mu to Bůh dovolí? Moje odpověď zní: Bůh nechal satana v iluzi, že může zvítězit, dokud ho neporazí na kříži. Bůh nechal věci dojít až ke kříži a tam byl satan poražen. Jeho lži o Bohu, že je nespravedlivý, že je tvrdý a krutý, že za všechno může, protože všechno stvořil – všechny lži, které o Bohu existují v našich hlavách, byly na kříži vyvráceny a zneplatněny! Na kříži může každý vidět pravdu o Bohu! Satan byl šokován, když si uvědomil, že si Ježíšovým ukřižováním vstřelil rozhodující vlastní gól. Od té doby již nemá přístup k Božímu trůnu.

„Nyní je soud nad tímto světem, nyní bude vládce tohoto světa vyvržen ven.“ (J 12,31)

Myslel si, že si může s Bohem hrát. Satan si skutečně představoval, že dosáhne svých cílů, protože Bůh „nezasahuje“. Hra však skončila. Satan nyní ví, že mu už zbývá jen krátký čas. Pak ho čeká věčný trest, který si zaslouží on

i všichni ostatní, kteří plnili jeho vůli, aniž se obrátili k Ježíši. Satan už nemůže zabránit tomu, aby se nebe zaplnilo lidmi, kteří skrze Ježíše poznají Boží pravdu a lásku a nechají se Ježíšem zachránit. Jediné, co mu zbývá, je nalákat co nejvíce lidí do věčného zatracení, kam půjdou spolu s ním. Odvrátte se od satana a obraťte se k Bohu! Cesta je volná! Už nemusíte být otroky hříchu! Proč chceš sdílet věčné zatracení a trest se satanem? Ježíš zaplatil cenu za vaše hříchy a vy můžete žít ve věčné harmonii s Bohem!

Kdyby Bůh sežehl satana bleskem při jeho prvním přestupku, všichni by si mysleli, že je to krutý a surový Bůh. Nyní jsme však viděli dost a nemůžeme se dočkat, až Ježíš znovu přijde, potrestá satana a skoncuje se zlem a utrpením!

Stále máte čas na rozmyšlenou!

Chcete žít podle satanova, nebo Božího přikázání? Satanovo přikázání zní: „Věř, čemu chceš, a dělej si, co chceš.“ To na první pohled nezní tak nebezpečně, ale pokud si každý věří, čemu chce, a dělá si, co chce, pak je svět, jaký je – plný zavádějících náboženství, hříchů všeho druhu, utrpení, násilí, teroru, zloby a smrti. Máte na výběr, zda chcete žít podle satanových přikázání, nebo zda chcete následovat Ježíše, který dával za příklad Boží přikázání s láskou a moudrostí a plnil je. Vyberte si!

Existují dva druhy svobody. Satan vám nabízí svobodu dělat si, co chcete. Je to však svoboda, která vede ke všem hříchům, závislostem, otroctví, utrpení, zajetí a smrti. Ježíšova svoboda není svoboda porušovat Boží zákon. Ježíš nás spíše osvobozuje od neschopnosti dodržovat Boží přikázání! Stáváme se svobodnými k plnění Boží vůle! Stáváme se

svobodnými, abychom dobrovolně a z přesvědčení konali to, co je dobré a správné! Ježíš vstal z mrtvých a od té doby se hlásá jeho jméno a odpuštění hříchů. Ježíš koná své skutky jako tehdy! Bezprostředně po vzkříšení na úsvitu nového tisíciletí, kdy si náboženští fanatici mysleli, že otázka Ježíše je vyřešena, byl někdo nadpřirozeně uzdraven!

„Petr však řekl: ‚Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod! ... A protože tento člověk, kterého tu vidíte a poznáváte, uvěřil v jeho jméno, moc Ježíšova mu dala sílu a zdraví – a víra, kterou jméno Ježíšovo v něm vzbudilo, úplně ho uzdravila před vašimi očima.“ (Sk 3,6.16)

Ježíš působí dodnes! Svědčí o tom následující příběhy:

MICHAELA

Jak mě Ježíš vyléčil z leukémie

Bylo mi šest let, když se kolem mě shromáždila rodina, aby se se mnou rozloučila.

Lékaři už pro mě nemohli nic udělat.

Léčba leukémie nezabírala a monitory ukazovaly, že se hodnoty krve zhoršují. Moje maminka se s tím nechtěla smířit a znovu prosila Boha, aby mě zachránil. Dodnes nemá žádný lékař vysvětlení pro to, co se stalo potom.

Moje krevní hodnoty se zvýšily a udělalo se mi lépe. Od té doby už uběhlo hodně let. Vdala jsem se a s nadšením vyprávím ostatním lidem o Ježíši Kristu.

HENOCH

Lékaři řekli mé matce, že by měla jít na potrat, protože budu mít těžké postižení.

Když mě matka čekala, lékaři ji jednomyslně a naléhavě doporučili potrat. Byli přesvědčeni, že kdybych žil, byl bych zakrslý a měl bych těžká postižení. Moji rodiče potrat kategoricky odmítli, protože Bůh ve svém přikázání říká: „Nezabiješ.“ (Ex 20,13) Prosili Ježíše o můj život. Moje maminka se osmělila v modlitbě a prosila Boha, aby dal lékařům za vyučenou. Prosila o mimořádně vysoké a zdravé dítě. Dnes měřím 190 cm a vážím 140 kg. Se vši skromností mohu říci, že i bez tréninku mám takovou fyzickou sílu, které se nevyrovná ani mnoho silových sportovců. Mám mnoho koníčků. Mimo jiné vyrábím stříbrné šperky a zdobím nože. Mé srdce však hoří pro světovou misi. Nepřeji si nic víc, než aby lidé poznali Ježíše Krista!

Největší nedorozumění v křesťanství

Dnes je rozšířeno nebezpečné nedorozumění. A to existovalo už v době, kdy byl Ježíš na zemi v těle a konal zázraky. Lidé se mylně domnívají, že Ježíš přišel, aby zlepšil naše životní podmínky. Ale Ježíš přišel, aby změnil nás! Většina lidí to ale nechce.

Dokonce si ani neuvědomují, že je to potřeba, protože toho o hříchu moc nevědí. O tuto změnu ani neusilují, protože nemají hluboké poznání Ježíše! Co je na Ježíši nejdůležitější a nejlepší? Jeho zázraky? DOBŘE. Zázraky jsou důležité. I mě zachránil před jistou smrtí zázrak, když útočník s nožem ztuhl jako socha, když jsem vnitřně volal k Ježíši. Takové zázraky jsou důležité, ale nejsou cílem! Jsou však „znamením“, které ukazuje k cíli!

Představte si, že bych zastavil u dopravní značky s nápisem „Berlín“, u šipky ukazující správným směrem, a řekl: „Teď jsem v Berlíně.“ To by bylo skvělé. Nekroutili by všichni řidiči hlavou a neptali by se, jestli jsem se nezbláznil? Berlín je přece jiný než cedule na silnici! Zázraky, které Ježíš dělal a dělá, jsou znamení směřující k cíli! Cílem není více zázraků, uzdravení a blahobytu pro všechny věřící, ale Bůh nás chce proměnit ke Kristovu obrazu! O to však budou usilovat jen ti, kdo rozpoznají Ježíšův svatý, přitažlivý život a nechají se jím fascinovat! Většina lidí, a to i v církvích, je vůči této fascinaci svatostí slepá! Je třeba položit si otázku: „Co je na nebi tak skvělého?“ Představte si, že by tam život vypadal jako tady. Pak bych tam nechtěl jít! To, kvůli čemu stojí za to v nebi navždy žít, je naprostá nepřítomnost hříchu a všudypřítomnost Boží svatosti. To, co činí Ježíše tak výjimečným, je jeho svatá božská přirozenost!

Ale to skoro nikoho nezajímalo! Přicházelo stále více lidí, kteří chtěli zažít jeho zázraky! Na vrcholu této fáze zažilo 5 000 lidí obrovský zázrak a chtěli Ježíše učinit králem. Ježíš však utekl! Dal se na útěk! A proč?

„Nepochopili totiž, jak to bylo s chleby, neboť jejich mysl nebyla vnímavá.“ (Mk 6,52) Nebylo to duchovní probuzení, ale zatvrzení!

Představte si, že by se něco takového stalo dnes – tisíce lidí by běžely po vaší čtvrti a křičely: „Ježíš je král!“ Mnozí by mluvili o probuzení, přijely by křesťanské kamerové štáby z celého světa. Ale probíhalo zatvrzení, ne probuzení – a Ježíš utekl! Vidíte, že tu máme problém, nedorozumění? Všichni chtěli, aby Ježíš změnil jejich situaci: Uzdravení pro všechny, chléb pro celý svět, osvobození od Římanů a mír a blahobyt na celý život! Ale Ježíš utekl.

Přemýšlejte o tom, proč nám Bůh nedá nekonečný život ve svém království hned? Skutečnost je taková, že Bůh to chtěl od začátku! Umístil strom života do ráje a první lidé k němu měli volný přístup. Ale jen do té doby, než spáchali svůj první hřích. Od té chvíle jim Bůh musel přístup ke stromu života odepřít a časově omezit lidský život. Když hříchů ještě přibývalo, Bůh délku lidského života opět drasticky zkrátil. Proč? Jednoduše proto, že Bůh je milosrdný. Smrt sama o sobě není trestem! Přemýšlejte o tom:

Představte si, že existuje elixír věčného života. Vezmete si ho a už nemůžete zemřít. Pak vás unesou zločinci a týrají vás v mučírně 1 rok, 100 let, 1 000 let... A vy nemůžete zemřít! Nekonečný život by se stal věčným utrpením!

Existuje jednoduchá rovnice: ***hřích + věčný život = věčné peklo!*** Z toho vidíte, že rozhodujícím faktorem věčného života není faktor času, ale kvality! Ježíš nepřišel, aby nám

přinesl „nekonečný život“, ale život věčný! Věčný život může být nekonečný jen proto, že je bezhříšný a svatý. Proto nás Ježíš vyzývá, abychom činili pokání z hříchu. To, co činí Ježíše výjimečným, je jeho bezhříšná svatost!

To je největší zázrak v dějinách světa: Ježíš žil zcela bez hříchu, ačkoli byl ve všem pokoušen jako my!

„Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“ (Žd 4,15)

Bůh se v Ježíši Kristu stal skutečným člověkem, aby nám ukázal, že můžeme žít život v naprostém souladu s Bohem. Za Ježíšova života nepřišel jediný člověk, který by mu řekl: „Ježíši! Žasnu nad zázraky, které děláš. Ale ještě více žasnu nad tvou svatou přitažlivostí, když tě srovnávám s náboženskými vůdci! Ježíši, v čem spočívá tajemství tvé svatosti? Jak můžeš milovat ty, kdo tě nenávidí? Jak dokážeš odolávat hříchu a satanovi a všem pokušením a svodům?

Ježíši! Fascinuje mě, jak žiješ v harmonii s Bohem! Jak dokonale naplňuješ Boží zákon s láskou a moudrostí! Prosím, Ježíši, řekni mi, jak mohu i já žít jako ty!“ Nikdo se tehdy s touto otázkou na Ježíše neobrátil! Je to dnes jinak? Kdo z návštěvníků církvi to pochopil? Mnoho pastorů ani nevěří, že Ježíš může hříšníky zachránit. Ale faktem zůstává: Ježíšova krev může očistit i toho nejšpinavějšího hříšníka a Boží Duch může obnovit a posvětit i toho nejhoršího hříšníka!

ŘEŠENÍ problému hříchu

„Zabíjení bylo mým denním chlebem“ – voják z cizinecké legie nachází odpuštění a uzdravení.

V patnácti letech jsem zmlátil svého otce a utekl do cizinecké legie, kde jsem se postupně vycvičil na osamělého bojovníka. Následovalo jedenáct válek s traumatickými zážitky. Stali jsme se horšími než zvířata a soutěžili jsme, kdo dokáže zabít víc a co nejbrutálněji. Zabíjení se stalo mým denním chlebem. Mezi misemi byl mým domovem nejobávanější motorkářský klub v Německu.

Seděl jsem v kavárně, když jsem zkolaboval a odvezli mě do nemocnice. Ale nic mi nezjistili! Všechny příznaky pocházely z potlačených zážitků. V noci jsem viděl tváře lidí, které jsem zabil. Pro lidi jako já neexistovala žádná terapie. Skončil jsem na invalidním vozíku. Moje psychika i tělo stávkovaly. Když jsem šel za knězem, nechtěl se mnou, „potenciálním vrahem“, nic mít.

V té době jsem se setkal s Esther a dali jsme se do řeči. Představila mi Ježíše Krista.

Setkal jsem se také s jejím otcem a slyšel jsem o Ježíši, o kříži, o hodnotě Ježíšovy svaté krve, kterou prolil za odpuštění našich hříchů. Když jsem si skutečně uvědomil, kdo je Ježíš a co pro mě udělal na kříži, vyznal jsem mu své hříchy a požádal ho o odpuštění a nový život. Bůh mi odpustil a smyl mé hříchy. Od té chvíle se ve mně něco stalo – nejenže jsem se stal Božím dítětem, ale postupně mizely i příznaky mé nemoci! Od té doby je mému srdci blízké přinášet Ježíše vyděděncům z okraje společnosti.

Bylo mi dovoleno pokřtít Frankyho na základě jeho vyznání Ježíši! Žel Franky už zemřel, ale těším se, až ho zase při vzkříšení uvidím.

FRANTIŠEK

„Ve vězení jsem se stal svobodným“

Strávil jsem celkem 15 let ve vězení – kvůli mnoha trestným činům, kterých jsem se dopustil jako člen mafie. Během mého posledního pobytu za mřížemi se stalo něco, co změnilo můj život. Najednou jsem slyšel, jak ostatní vězni hlasitě nadávají a klejí. Stáli u okna a já se chtěl podívat, co se děje.

Viděl jsem staršího pána, který šel přes nádvoří a vězni se mu posmívali. Nezdálo se, že by mu to vadilo. Jeho tvář zářila. Když jsem viděl to zářivé světlo na jeho tváři, stalo se ve mně něco, co nedokážu popsat. Dozvěděl jsem se, že je to pastor! Když se pastor vrátil, pozval mě na bohoslužbu. Opravdu jsem chtěl jít. Během poslechu se stal zázrak. Přestože jsem nikdy neměl nic společného s vírou, dokázal jsem pochopit a přijmout vše, co pastor říkal. O tom, kdo je Ježíš, o odpuštění, o novém životě jako Ježíšův následovník...

To jsem pochopil! Věřil jsem tomu! To jsem chtěl! Od té doby následuji Ježíše a mohu s vděčností říci, že jsem byl osvobozen od starého Františka tam ve vězení. Dostal jsem příležitost začít s Bohem nový život!

Existuje hřích?

Někteří tvrdí, že hřích neexistuje. To je úplná pitomost. Existují slova pro různé špatnosti a zvěrstva, jako je vražda, zabítí, znásilnění, loupež, zvrácenost, šikana... Ale hřích neexistuje? Stejně tak můžete říci, že existuje pizza a hamburgery, salát a chléb, ale neexistuje jídlo. To je ale blbost. Slovo jídlo je název pro všechno jedlé! Takže slovo hřích je označení pro všechno špatné, nesprávné a zlé! Hřích je především jednání proti Božím příkázáním: „Každý, kdo se dopouští hříchu, jedná i proti zákonu Božímu, neboť hřích je porušení zákona.“ (1J 3,4)

Hřích začíná v mysli!

„Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.“ (Mt 5,28)

Ježíš řekl: „Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezuzdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovážlivost. Všecko toto zlé vychází z nitra a znesvěcuje člověka.“ (Mk 7,20–23)

Těm, kteří popírají hřích, uvedu následující příklad: Představte si, že by dnes stál vydal zákon:

„Ode dneška si každý může týden dělat, co chce – bez obav z trestu.“ Co by asi potom nastalo?

Během několika dní by se stát propadl do chaosu, vražd a zabíjení. Vidíte, jaký potenciál hříchu je v nás lidech? Zákon a trest jej pouze potlačují. Tolik lidí by se rádo dopustilo toho či onoho hříchu, ale zdrží se toho ze strachu z trestu – ať už společenského, nebo trestního.

Bible má pro tuto skutečnost formulaci – jsme „pod zákonem“. Zákon a hrozba trestu potlačují hřích. Ale hřích je v našich srdcích!

Kdyby zmizel zákon, který hrozí trestem, dopouštěli bychom se všech hříchů, které se bouří v našich srdcích a v našich touhách!

Představují si však, že jsou velcí křesťané, zatímco ve skutečnosti jsou plní touhy po hříchu a jsou jen „pod zákonem“! Když se cítí nepozorováni, hřeší potají. Přitom zapominají, že je to zjevné Bohu, který vidí i to, co je skryté. Ježíš přišel, aby nás osvobodil z moci hříchu! Ježíš žil podle Božího zákona až do jeho maximálního naplnění – ne proto, že by se bál trestu, ale protože Boží zákon miloval! Tím všem ukázal, že jde o to, žít svatě, v souladu s Bohem – i když jste ve všem pokoušeni. (srov. Žd 4,15)

Ježíš naplnil Boží zákon do krajnosti. Pavel říká Ježíšovi, že Boží zákon je duchovní, že je svatý, spravedlivý a dobrý! Ježíšovi apoštolové na to měli jasný názor: „V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká...“ (1J 5,3)

„Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. Kdo říká: ‚Poznal jsem ho,‘ a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy. Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm láska Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme. Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.“ (1J 2,3–6)

Mnozí dnes bloudí. Věří v Ježíšovo jméno, věří ve znamení a zázraky, ale s Božím zákonem nechtějí mít nic společného.

„Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích. Mnozí mi řeknou v onen den: ‚Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali a ve tvém jménu nevymítali zlé duchy a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů?‘ A tehdy jim prohlásím: ‚Nikdy jsem vás neznal; jděte ode mne, kdo se dopouštíte nepravosti.‘“ (Mt 7,21–23) Tito lidé věří v Ježíšovo jméno, věří ve znamení a zázraky, ale to není cílem! Ježíš říká, že takové lidi opravdu nezná a že do jeho království nevejdou! Otázka zní: „Jaký mají postoj k Božímu zákonu?“

Bůh není tak hloupý jako naši politici, kteří bez kontroly pouštějí do našich zemí lidi bez ohledu na to, čemu věří a jakými hodnotami žijí. Jednoduše ignorují skutečnost, že mnozí se hlásí k náboženství, jehož cílem je zabít všechny „nevěřící“! Nechtějí se integrovat a odmítají naši ústavu! Očividně „utíkají“ před poměry ve své vlasti, ale chtějí, aby se naše vlast stala podobnou té jejich. To se samozřejmě netýká všech přistěhovalců a uprchlíků. Na tomto místě se výslovně distancuji od rasismu a xenofobie! To však nic nemění na výše popsané skutečnosti. Myslíte si, že Bůh je stejně naivní a nevědomý jako naši politici? Myslíte si, že lidé přijdou do Božího nového světa jen proto, že utíkají před podmínkami v tomto světě? Opravdu si myslíte, že každý může bez kontroly vstoupit do Božího věčného království? Bůh jasně řekl, kdo bude v Božím novém světě: *„Zde se ukáže vytrvalost svatých, kteří zachovávají Boží přikázání a věrnost Ježíši.“* (Zj 14,12)

Každý, kdo nemiluje Boží zákon, nevstoupí do Božího království! Přečtěte si 10 Božích přikázání. Chcete, aby je všichni lidé dodržovali? Podívejte se na Ježíšův život. Chcete, aby všichni žili jako on? A co vy?

I

To já, Hospodin, jsem váš jediný Bůh, vždyť jsem vás vysvobodil z otroctví v Egyptě. Proto nebudete uctívat žádné jiné bohy.

II

Nebudete si vytvářet napodobeniny čehokoliv v nebi, na zemi nebo hluboko pod zemí. Nebudete nic takového uctívat ani se před tím ponižovat, vždyť vaše úcta náleží jedině mně, Hospodinu, vašemu Bohu.

III

Nebudete lehkovážně zneužívat jméno Hospodina, svého Boha. Každý, kdo by tak činil, se sám vyřazuje z jeho přízně a přivolává na sebe trest.

IV

Pamatujte také, že máte světit sobotní odpočinek. Šest dní věnujte práci, ale sedmý den odpočívejte, protože sobotní čas patří mně, vašemu Hospodinu a Bohu. V sobotu nepracujte a nezaměstnávejte ani své blízké, služebníky, cizince ani zvířata.

Vždyť i já sám, Hospodin, jsem stvořil nebe a zemi s mořem a všemi živočichy za šest dní. Sedmý den jsem odpočíval. Proto jsem jako Bůh vesmíru udělil sobotě zvláštní význam a prohlásil ji za svatou.

V

Prokazujte úctu a respekt svým rodičům, abyste dlouho a šťastně žili v zemi, kterou vám jako váš Hospodin a Bůh dávám.

VI

Nebudete se dopouštět vraždy.

VII

Nedopustíte se rovněž smilstva.

VIII

Veškerý majetek vašich bližních pro vás bude nedotknutelný.

IX

Pomluvy a lživá svědectví proti vašim blízkým vám budou cizí.

X

Nebude vás šířat závist a touha po cizím majetku, partnerovi nebo služebnictvu a zvířatech. Nebudete dychtit vůbec po ničem, co patří někomu jinému.

Bezpráví je znamením posledních časů

„... a protože vzroste bezzákonnost, vychladne láska mnohých.“ (Mt 24,12; ČSP)

Existuje mnoho církví, které falešně učí, že zákon byl zrušen Ježíšovou smrtí na kříži. Hlásají zcela schizofrenní poselství: Zaprvé, porušení zákona je tak špatné, že za své hříchy půjdeme do věčného pekla. Pak Ježíš zemřel za všechny hříšníky a řekl jim: „Nyní jste pod milostí, a proto se na vás zákon již nevztahuje. Už ho nemusíte dodržovat.“ To je ale nesmysl! Představte si, že by takto jednal státní soud: Zločinci hrozí nejvyšší trest, protože porušil zákon. Soudce mu teď řekne:

„Jsem milosrdný, a proto tě osvobozuji. Od nynějška už pro tebe zákon neplatí, můžeš si dělat, co chceš.“ Nebylo by to šílenství? Bible učí pravý opak:

„Vloudili se totiž mezi vás někteří bezbožní lidé, zapsaní už dávno k odsouzení, kteří zaměňují milost našeho Boha v nezřízenost a zapírají jediného vládce a našeho Pána Ježíše Krista.“ (Ju 1,4)

„... a vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku a očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista.“ (Tt 2,12–14)

Bible také říká, že díky rozjímání nad Božím zákonem docházíme k poznání hříchu. „*Neboť ze zákona pochází poznání hříchu.*“ (Ř 3,20)

Oč více to platí, když poznáváme a uvažujeme o Ježíšově svatosti, protože on žil dokonale podle Božích přikázání! Jestliže poznání hříchu přichází skrze zákon, pak tím spíše díky poznání Ježíše! Poslední prorok, Jan Křtitel, byl

vynikajícím a zbožným mužem. Když však stál před Ježíšem a poznal jeho svatost, řekl: „*Tu přišel Ježíš z Galileje k Jordánu za Janem, aby se dal od něho pokřtít. Ale on mu bránil a říkal: „Já bych měl být pokřtěn od tebe, a ty jdeš ke mně?“*“ (Mt 3,13.14)

Ježíš nezrušil 10 přikázání

„Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Pro-roky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. Amen, pravím vám: Dokud nepomine nebe a země, nepomine jediné písmenko ani jediná čárka ze Zákona, dokud se všechno nestane.“ (Mt 5,17.18)

Přečtěte si Ježíšova slova v Bibli, z právě zmíněných veršů Matoušova evangelia. Uvědomíte si, že Ježíš zákon nezrušil, ale zpřisnil, a to je dobře! Zde najdete nejčistší etiku na světě!

Pravý křesťan nedodrží Boží přikázání, aby si zasloužil spasení. Spíše zachovává Boží přikázání, protože poznal Ježíšovu svatost a už nechce žít v hříchu! Zachovává Boží přikázání, protože je spasen skrze víru v Ježíše a miluje Boha a jeho přikázání! Tato dvě malá slova jsou rozhodujícím rozdílem: „aby“, nebo „protože“.

Ježíšovo naplnění na kříži

Ježíš nezrušil deset přikázání, ale dokonce je zpřisnil a rozšířil, a pak žil podle rozšířeného zákona dokonale až do smrti! „*Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel.*“ (Žd 5,8)

„Kristus je totiž završením Zákona, aby byl ospravedlněn každý, kdo věří.“ (Ř 10,4)

Základní text obsahuje slovo **telos**. Na to nepotřebujete znát řečtinu: Není to o konci a závěru, ale o tom, že jdeme do extrému! S **telefonem** a **televizí** chcete vysílat co nejdále, s **teleskopem** chcete vidět do nejvzdálenějších koutů galaxie... Tady se v Bibli říká, že Ježíš je nejhlubším naplněním zákona, a tedy normativním vzorem pro všechny, kteří chtějí žít spravedlivě skrze víru v něj! Prohlásil to přesně, aby nebyl špatně pochopen: „*Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.*“ (Mt 5,17)

Zpočátku jsem hned nepochopil, co se o Ježíši píše: „*Ačkoli to byl Boží Syn, naučil se poslušnosti z utrpení, jímž prošel...*“ (Žd 5,8)

Pomyslel jsem si: „Ježíš byl vždy poslušný a nikdy nezhrěšil. Jak se musel učit poslušnosti a proč se musel zdokonalovat?“

Ale když jsem o tom přemýšlel, došlo mi – Ježíš se neučil poslušnosti jako my, kteří jsme vyšli z bahna neposlušnosti a učili se poslušnosti; Ježíš nevyšel z hříchu, aby se od něj musel očistit a zdokonalit; Ježíš byl vždy poslušný a bez hříchu, ale žil prohlubující se poslušností až k „nejvyšší“ dokonalosti.

Jedna věc je plnit Boží vůli a učit nejčistší etice, jak to dělal Ježíš na začátku svého působení. Ale něco jiného je žít podle tohoto příkladu v těch nejhorších podmínkách. Pohrdání, pomluvy, zrada, mučení a smrt! V Ježíšově utrpení a smrti na kříži vidíme vycházející Boží světlo v jeho nejvyšším bodě, podobně jako slunce vychází ráno a pak stoupá stále výš, až v poledne zazáří nejjasněji. Ježíš řekl: „*Já jsem světlo světa. Kdo mě následuje, nebude už chodit v temnotě, ale bude mít světlo života.*“ (J 8,12)

Je největším zázrakem v dějinách světa, že Ježíš nedal na kříži pokyn legiím nebeských andělů, aby zasáhly lidstvo tak silnými blesky, že by se svět rozpadl na atomy! Ježíš řekl: „*Myslíš, že nemohu požádat svého Otce, aby mi hned dal aspoň dvanáct legií andělů?*“ (Mt 26,53) Ale místo toho se modlí: „*Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.*“ (L 23,34) Vidiš, jaká bytost se ti zde zjevuje? Vidiš božskou, čistou svatost Ježíšova srdce? Ježíš se zde modlí za všechny, kteří ho právě vraždí. A zde se Ježíš modlí také za tebe a za mě!

Bůh předpověděl před stvořením světa, že Ježíš bude nakonec zabit. On se však vědomě a záměrně vydal touto cestou ke kříži, aby odhalil satanovy lži a nás hříšníky vykoupil. Ježíš zemřel za nás! Ježíš na sebe na kříži vzal hřích světa, abychom my nedostali trest, který si zasloužíme! Sedm set let předtím, než se to na kříži odehrálo, dostal Izajáš vidění od Boha, ve kterém viděl Ježíše na kříži. A dostal od Boha vysvětlení, co se tam na kříži děje:

„*Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel.*“ (Iz 53,4–7)

Poslední prorok před Ježíšem ukázal na Ježíše a zvolal: „*Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa!*“ (J 1,29)

Bůh zavedl pro izraelský lid zvířecí oběti, aby se celý svět seznámil s touto myšlenkou, že je potřeba za spáchané hříchy přinést zástupnou oběť.

Tak Bůh připravil zástupnou oběť na kříži. Jen tak můžeme pochopit, co píše Pavel: „*Odstraňte starý kvas, abyste byli novým těstem, vždyť vám nastal čas nekvašených chlebů, neboť byl obětován náš velikonoční beránek, Kristus.*“ (1K 5,7)

Není to tak, jak si někteří, nic netušící lidé myslí, že Ježíš byl prostě jen ve špatný čas na špatném místě. Na kříži se naplnilo 28 proroctví! Bůh to podrobně předpověděl a mínus od satana a bezbožných vrahů proměnil v plus pro lidstvo!

„*Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny...*“ (1Pt 1,18.19)

„*Bůh však tímto způsobem vyplnil, co předem ohlásil ústy všech proroků, že jeho Mesiáš bude trpět.*“ (Sk 3,18)

Ježíš zemřel jako Beránek Boží za hříchy světa. Ježíš je Božím hromosvodem, abychom nedostali to, co si zasloužíme! Svým utrpením a smrtí Ježíš dosáhl spasení pro svět a modlitbou „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“ odemkl Ježíš pro nás spasení! Ježíš vykřikl: „Dokonáno jest!“ Odpuštění, záchrana, vykoupení, spása, všechno tohle pro tebe bylo dokonáno na kříži! A Bůh chce toto dokonané spasení ve vás uskutečnit skrze Ducha svatého! K Bohu se můžeš vrátit, pokud se chceš vrátit do harmonie s Bohem. Boží cíl vůči nám lidem je jasný od počátku lidstva. Bůh nás chce přetvořit k obrazu Kristovu! Bůh by také mohl říci, že každý, kdo uvěří v Ježíše, nebude ztracen, ale bude přetvořen třeba v opici. Pak by nebe bylo planetou opic a Bůh ředitelem v zoologické zahradě.

Uvědomte si, jaká je to milost a výsada, že nás Bůh chce zdokonalit v to nejlepší, co ve vesmíru existuje: Do podoby Kristovy!

Ježíš zemřel. Ale vstal z mrtvých! Bůh ho tak ospravedlnil. To znamená, že jej „zprostil viny“. Náboženští fanatici se domnívali, že si zaslouží smrt za rouhání, protože se staví na roveň Bohu. Ale díky zmrtvýchvstání se to objasňuje: pochybující Tomáš musel vyznat, když před ním stál vzkříšený Ježíš: „*Můj Pán a můj Bůh.*“ (J 20,28)

Ježíšova smrt nyní prospívá nám. Zemřel za nás! Pokud máte v bance dluh 5 milionů eur a někdo vám na účet posle 5 milionů, jste od dluhů osvobozeni! Takto Ježíš zaplatil dluh světa svou drahocennou, čistou a svatou krví.

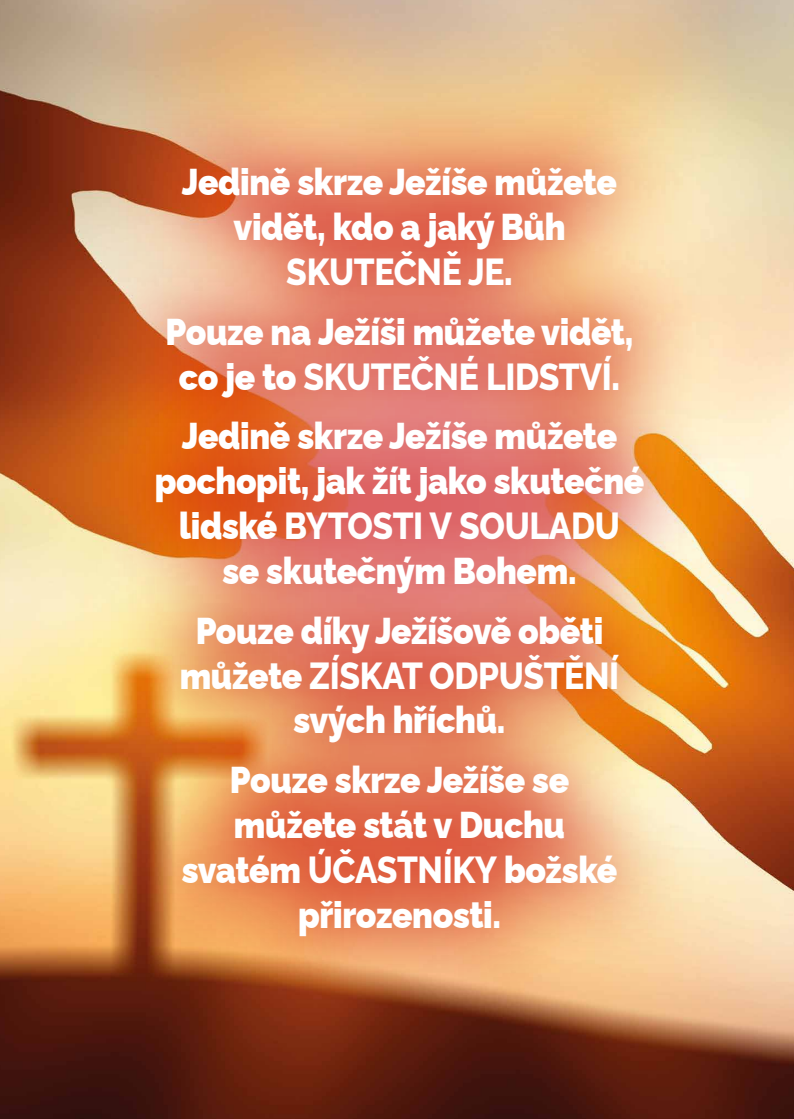
„Víte přece, že jste z prázdnoty svého způsobu života, jak jste jej přejali od otců, nebyli vykoupeni pomíjitelnými věcmi, stříbrem nebo zlatem, nýbrž převzácnou krví Kristovou. On jako beránek bez vady a bez poskvrny...“ (1Pt 1,18.19)

Ježíš musel trpět obrovskou bolestí, když jej hříchy světa odloučily od jeho Otce, byl místo nás ztotožněn s hříchem a splatil dluh světa. Ježíš však trpěl i fyzickou bolestí, stejně jako zločinci vedle něj. To, co nás zachraňuje, není ale gigantická bolest, nýbrž hodnota čisté a svaté krve!

Když koupím přívěs dřeva, nemusím dodat přívěs peněz o stejné hmotnosti. Stačí bankovka v odpovídající hodnotě. To, co dělá oběť na kříži tak cennou, že převáží vinu světa, je skutečnost, že Bůh byl v Kristu, a hodnota čisté a svaté Ježíšovy krve! Nemůžete být spaseni svou zbožností, úsilím nebo dobrými skutky. Potřebujete Ježíše!

Bez Ježíše nic nefunguje!

„Milostí tedy jste spaseni skrze víru. Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit.“ (Ef 2,8.9)

**Jedině skrze Ježíše můžete
vidět, kdo a jaký Bůh
SKUTEČNĚ JE.**

**Pouze na Ježíši můžete vidět,
co je to SKUTEČNÉ LIDSTVÍ.**

**Jedině skrze Ježíše můžete
pochopit, jak žít jako skutečné
lidské BYTOSTI V SOULADU
se skutečným Bohem.**

**Pouze díky Ježíšově oběti
můžete ZÍSKAT ODPUŠTĚNÍ
svých hříchů.**

**Pouze skrze Ježíše se
můžete stát v Duchu
svatém ÚČASTNÍKY božské
přirozenosti.**

Ježíšovo evangelium

Bůh se hříšníka neptá jen na to, zda chce odpuštění hříchů a nekonečný život v nebi, protože nekonečný život by chtěl i satan. Ale on nechce činit pokání ze svých hříchů! Takových satanem oklamaných církví a lidí je mnoho. Jeden z nejvyšších šéfů motokářského klubu mi řekl: „Chodím pravidelně do kostela, protože potřebuji rozhřešení.“ Kněz mu hříchy odpustí a on pokračuje dál jako dřív. To je nejjištější cesta k věčnému zatracení.

Boží evangelium je jiné. Bůh se tě ptá: Chceš žít v souladu s Bohem jako Ježíš? Uznáváš Ježíšovu svatou přitažlivost na jedné straně, a svou ubohou hříšnost na straně druhé? Považuješ za výsadu nechat svůj starý hříšný život za sebou a následovat teď Ježíše, aby ses mu více podobal? Jak to však můžeš udělat?

A tady přichází Boží evangelium: Ježíš zemřel za tvé hříchy, abys nedostal to, co si zasloužíš. Ježíš ti chce dát nový, svatý život, aby v tobě mohl rozvinout a uskutečnit svou svatou přirozenost. Chceš to? Pak věř v Ježíše Krista! Požádej ho, aby ti odpustil a vstoupil do tvého života jako Pán a Spasitel! Máš příležitost přijmout Ježíše do svého srdce a stát se Božím dítětem.

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ (J 1,11.12)

Ježíš nepřišel na tento svět, aby se stal politikem nebo finančním expertem.

Neřekl: „Tato forma vlády je nejlepší“ nebo: „Daně nahoru a dolů“, ale prohlásil:

„Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží. Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15)

To je jediná politika, která má význam! Jak by se naše země změnila, kdybychom dodržovali pouze tři Boží přikázání: nelhat, nekrást a nesmilnit? Uvědomujete si to? Naši zemi bychom už nepoznali. Pravda je tak jednoduchá. Jednou jsem mluvil se švédskými politiky z různých stran a vysvětloval jsem jim, že nezáleží na tom, která strana nebo jaká politika vyhraje, protože pokud se nebude řešit otázka hříchu, bude to k ničemu! To je pravda. Mlčky na mě zírali.

Je to kontrast – náš svět se všemi svými hříchy na jedné straně a Boží království s Ježíšem na straně druhé. Na které straně jsi ty? Pavel říká: *„... je pro mne svět ukřižován a já pro svět.“* (Ga 6,12)

Cílem je Ježíš a jeho věčné nebeské království. Aby toho dosáhl, Bůh každého vyzvedne tam, kde se nachází.

Nikde jinde nás nemůže vyzvednout. Bůh nás chce v životě vést – ale nezapomínejte, že ať nás vede jakkoli a kamkoli, vždy má za cíl uskutečnit v nás Krista.

REINER

Člen motorkářského klubu zažívá vedení Božím Duchem

Můj předchozí život se skládal z drog, alkoholu, práce a motorkářského klubu. Jednoho dne jeden z nejtvrdsích z nás odešel. Když jsem se s ním v určitém okamžiku znovu setkal, byl jako nový člověk. Říkal, že se stal křesťanem. Byl jsem zmatený. Ale nechal jsem se od něj pozvat na bohoslužbu. Tak to pro mě začalo. Pastor mi dal osm kazet, které jsem poslouchal cestou do práce. Tehdy jsem se rozhodl odevzdat svůj život Ježíši. Modlil jsem se: „Ježíši, vezmi si můj život a vyřeš tyhle sračky. Já už to nezvládnou.“

Do hrudi mi proniklo hřejivé, uklidňující teplo. Tak mě přivítal Ježíš. Od té doby se spoléhám na jeho vedení. Život s Ježíšem a Bohem je nepopsatelný. Nedá se to ani pořádně vyjádřit. V roce 2007 jsem si sbalil věci, psy a emigroval do severního Norska. V jednom malém městě jsem uviděl kostel a vešel dovnitř. Stál jsem sám před oltářem. Najednou na mě dolehl Boží Duch a já měl husí kůži od hlavy až k patě. Dostal jsem tam práci, našel si dům a začal znovu. Nedlouho poté jsem dostal do poštovní schránky traktát od Kornelia. V té době byl na cestách a traktáty roznášel po celé Finnmarce. Spojil jsem se s ním a od té doby jsme v kontaktu. Protože bydlím přímo u cesty na Severní mys, projíždí tudy spousta turistů. Před mým domem jsme postavili stan, kde si každý může udělat přestávku a dát si kávu. Můžete si odtud odnést Bibli pro motorkáře nebo jiné knihy. Je úžasné vědět, že Bůh má v životě pro každého to správné místo!

Dílo na kříži bylo dokonáno. Díky tomu máme vše, co potřebujeme ke svatému životu v harmonii.

„Všecko, čeho je třeba k zbožnému životu, darovala nám jeho božská moc, když jsme poznali toho, který nás povolal vlastní slávou a mocnými činy.“ (2Pt 1,3)

ROMAN

„Jak jsem našel klid v zoufalství“

Měl jsem v životě všechno: báječnou ženu, zdravé děti, firmu, které se dařilo, ale uvnitř mě byl neklid a prázdnota, která se stále zvětšovala. Alkohol to jen zhoršoval. Byl

jsem vyčerpaný, podrážděný, otrávený a ze vši té práce a stresu mě bolela záda. Byl jsem na konci svých sil. V krabici jsem našel Bibli, začal jsem ji číst a četl stále častěji. Moc jsem tomu nerozuměl, ale hořel ve mně plamen. Jednoho dne večer jsem volal k Ježíši Kristu a prosil ho, aby mi pomohl. Nebyla to krátká modlitba. Nemohl jsem a nechtěl takhle dál žít a vylil jsem Bohu své srdce. Když jsem druhý den ráno kráčel do práce, cítil jsem v sobě nevysvětlitelný pokoj. Zvedl jsem ruce a požeh-

nal své společnosti. Přibližně ve stejnou dobu jsem se dostal do kontaktu s dalšími lidmi, kteří také začali nový život s Ježíšem. Od té doby se znovu a znovu setkáváme, sdílíme svou víru a také společně pořádáme bohoslužby. Můj život se zcela změnil. Děkuji ti, Ježíši!

Bůh tě chce zušlechtit!

Není to však tak, že bychom byli ze dne na den dokonalí. Dokonalá svatost není funkcí, a už vůbec ne automatický systém. Je to něco, v čem můžeme růst. Opravdové posvěcení je možné pouze získáním správného přesvědčení, tj. učením se, obnovou našeho poznání a svědomí, učením se zůstávat „v Kristu“, když jsme pokoušeni. Pokud nás Boží Duch vede dál a hlouběji, můžeme zítra rozpoznat jako hříchy věci, kterých jsme si dnes ani nevšimli. Můžeme také selhávat a znovu a znovu se dopouštět známých hříchů, protože jsme ještě plně nepochopili, jak můžeme s Boží pomocí obstát. To může být pro ty, kteří to myslí vážně, velmi bolestné a frustrující. Satan je může přesvědčit, že se ve skutečnosti neobrátili a měli by to hned vzdát. Dávejte si pozor! Od té doby, co se ve mně probudilo svědomí, mě dnes mnohem víc mrzí „malé“ hříchy, než mě dřív mrzely ty velké! A to je dobře! Apoštol Pavel to nazývá zbožnou lítostí.

„Zármutek podle Boží vůle působí pokání ke spáse, a toho není proč litovat...“ (2K 7,10)

Nejde jen o náboženské prohlášení typu: „nikdy nejsem dost dobrý, všichni jsme ubozí hříšníci“. Spíše jde o výsadu, že nás Bůh osvobozuje! Bůh nás kárá. Duch svatý nás chce posvětit, tj. učinit nás podobnými Kristu. To může učinit pouze tak, že nás znovu a znovu usvědčuje z hříchu.

„Duch svatý ... přijde a ukáže světu, v čem je hřích...“ (J 16,8)

To lze chápat negativně nebo pozitivně! Pěstitel růží zušlechťuje své růže tím, že je prořezává! Bůh nás zušlechťuje. Chce nás naroubovat na Ježíšovu slávu!

Pokud jste tedy selhali a upadli do hříchu, nevzdávejte to! Jan říká:

MICHAEL (gay)

„Našel jsem pravou lásku“

Ve škole mě ostatní šikanovali. Říkali mi „homouš“, i když jsem ani nevěděl, co to je. Jako dítě jsem nad tím nedokázal přemýšlet a myslel jsem si, že asi musím být gay, když si to ostatní myslí. Jako teenagera mě pak ostatní homosexuálové sváděli. Strávil jsem mnoho let na gay scéně a byl jsem do ní úplně zažraný. Sám jsem si ale uvědomil, že jde jen o sex a svádění, ale lásku jsem tam nenašel. S Bibli mě seznámila moje babička. Vždycky mi říkala, že Bůh mě opravdu miluje. To ve mně vzbudilo zvědavost a začal jsem Bibli číst. Boží lásku ke mně jsem si uvědomil na kříži, kde Ježíš zaplatil i za mé hříchy. Toto zjevení Boží lásky na kříži ve mně probudilo skutečnou lásku. Od té doby jsem se odvrátil od všech lidských modelů života a chci plnit pouze Boží vůli. Už nechci být tím, co ze mě udělalo šikanování a svádění druhých, ale chci být tím, jakého mě stvořil a vykoupil Bůh.

„Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže vyznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti. Říkáme-li, že jsme nezhřešili, děláme z něho lháře a jeho slovo v nás není.“ (1J 1,8,9)

Ptáte se, zda vám Bůh může znovu odpustit? Zajímavý je rozhovor mezi Ježíšem a Petrem:

„Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: ‚Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až

sedmkrát?' Ježíš mu odpověděl: „Právím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“ (Mt 18,21.22)

Má-li Petr odpustit sedmdesátkrát sedmkrát, není Ježíš připraven udělat to sám? Kdyby stačilo sedmkrát, pak by si někteří mysleli: „Prosím, zhřeš proti mně ještě šestkrát, abych ti mohl dát pořádnou facku!“ Co to má společného s odpuštěním? Ale mnoho lidí má takovou představu o Bohu! Myslí si, že Bůh jen čeká, až ještě jednou selžeme, aby nás mohl nechat padnout. Satan vás chce po každém hříchu povzbudit k tomu, abyste Boha odmítli, abyste hřešili ještě více. Boží Duch vám naopak hřích ukazuje, protože vás chce přivést zpět k Ježíši! Chce vás očistit, odpustit vám a pomoci vám jít dál!

Osvobozující odpuštění

Odpuštění je jediný způsob, jak se stát svobodným. Bůh nám chce odpustit. Tak se osvobodíme od viny, obviňujících myšlenek a trestů, které si za naše hříchy zasloužíme. Musíme se však také naučit odpouštět, abychom se stali skutečně svobodnými a osvobodili i ostatní. To, co nám udělali druzí, nás může zničit. Když na to myslíme, vracejí se nám všechny negativní pocity. Víím, o čem mluvím. Zažil jsem něco tak zlého, že jsem nejen cítil, že mám právo se pomstít, ale dokonce jsem to vnímal jako povinnost! Kdybych to však udělal, byl bych dnes ve vězení nebo mrtvý. Často navštěvuji věznice a vždycky vězňům říkám: „Většina z vás je tady proto, že jste nedokázali odpustit.“ Všichni souhlasně přikyvovali! Jeden psycholog kdysi řekl: „Kdybych dokázal svým pacientům vysvětlit, že jejich vina je odpuštěna, pak bych mohl polovinu z nich poslat domů vyléčených.“ Lidé se hrouťí kvůli vině!

Přečtěte si následující příběh:

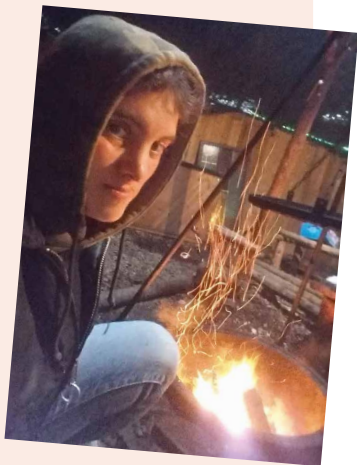
ESTHER

„Jak jsem přivedla k Ježíši muže, který mě znásilnil“

Moji rodiče měli společný projekt zakládání sborů s jinou křesťanskou rodinou. Jednoho dne mě otec té druhé rodiny sexuálně napadl. Byla jsem v šoku a řekla to rodičům. Ti pak chtěli, abychom si podali ruce a abych mu odpustila! Jako patnáctiletá dívka jsem se s tím nedokázala vyrovnat, ale udělala jsem, co po mně rodiče žádali. O nějaký čas později se totéž opakovalo. Rodiče opět chtěli, abych mu odpustila a podala mu ruku. To už na mě bylo moc a vykoledjilo mě to.

Nejvyšší úroveň života

Pak jsem odešla z domova a deset let jsem strávila s drogově závislými a s těžkými zločinci. Ale Ježíš mi rozuměl. Nikdy mě nezklamal, i když tehdy bylo všechno temné. Jeden můj blízký člověk mi neustále vyhrožoval, že mě jednou zdruguje a znásilní, což jsem nebrala vážně.

Jedné noci to skutečně udělal. Poté řekl: „Jestli to přežiješ, budu si muset promluvit s tvým Bohem.“

Rok jsem ani nevěděla, jak se jmenuji, byla jsem tak utlumená. Když jsem měla jasnější chvílku, chtěla jsem si přečíst Bibli. Když mi bylo trochu lépe, dozvěděla jsem se, že se ten člověk mezitím dostal do vězení za něco jiného. Teď jsem to chtěla zjistit. Mohl by Bůh změnit i tak špatného člověka? Protože vězení bylo pro mě chráněným prostředím, odvážila jsem se ho navštívit.

Připomněla jsem mu jeho slova: „Říkal jsi, že když to přežiju, promluvíš si s mým Bohem.“ Po dva roky jsem ho znovu a znovu navštěvovala a připomínala mu jeho slova, dokud nebyl propuštěn. Pak přišel do našeho sboru. Když pochopil Boží evangelium, obrátil se, vzdal se drog a nechal se pokřtít. Víru si uchoval až do své smrti. Jako teenager jsem byla tématem „odpuštění“ zcela ochromena. Potřebovala jsem ochranu. Ale Ježíš mi umožnil naučit se skutečnému odpuštění. To mě osvobodilo.

Také jsem poznala Frankyho, vojáka z cizinecké legie, a přivedla ho k Ježíši. Byl to nejlepší den mého života, když se Franky při křtu poprvé zasmál!

Je to silné. Je to drsné. Když jsem to vyprávěla jednomu odpadlíkovi, který odešel z firmy kvůli špatné zkušenosti s lidmi, a nyní žije v lese, řekl mi: „Tohle je nejvyšší úroveň života.“

Jako dospívající dívka potřebovala ochranu rodičů. Je vidět, že skutečné odpuštění není tak snadné. Když mě v parku napadne opilec s lahví, mohu se mu vyhnout. Nezmlátím ho, protože mu odpouštím. Ale zavolám policii, protože by mohl zabít dalšího kolemjdoucího!

Právě v tomto bodě mnoho křesťanů selhává a nechápe odpuštění správně. To často chrání pachatele, takže pokračují dál!

Ester by také měla právo udat svého násilníka. Nikdo by jí to nemohl mít za zlé. Ale to by ji vnitřně neuklidnilo, neosvobodilo ani neuzdravilo.

Dědeček mé ženy si jednoho dne všiml, že soused z paneláku od něj krade elektřinu.

Nikdo by mu neměl za zlé, kdyby zavolal policii. Lidé by také pochopili, kdyby jeho pět synů zaklepalo na dveře souseda, aby si s ním vážně promluvili. Ale on se za souseda pomodlil, koupil košík jídla a pak k němu šel a zazvonil. Když soused otevřel dveře, dědeček mu podal košík a řekl:

„Trochu jsme vám nakoupili, aby vaše děti měly co jíst, protože to vypadá, že jste na tom s penězi špatně, když ode mě musíte krást elektřinu.“ Soused se na něj podíval s vytřeštěnými očima a ztuhl. To je Kristus. To je pravá svoboda. To je pravá dobrota a svatost.

Skutečné odpuštění vychází z přesvědčení. Existuje jen jedna cesta – kdo uzná vlastní vinu před Bohem, stane se milosrdným k druhým. Pouze ti, kteří sami přijali odpuštění, ho mohou předávat dál, takže se stanou zcela svobodnými. Ti, kdo odpouštějí, pouze nepředstírají, že to nebylo tak zlé, protože hřích je zlý! Může ničit a zabíjet!

Právě proto, že je to špatné, potřebujete skutečné odpuštění! Když odpouštím, říkám Ježíši:

„Podívej, mám tu něco na rozdávání. Vidiš tu bolest, hněv, nenávisť, frustraci... To všechno ti dávám a přijímám tvou čistotu, tvou lásku, tvůj pokoj!“ Při opravdovém odpuštění dochází k výměně infuzí. Satan nasměroval svůj jed do mého těla, a kdykoli pomyslím na to, co mi kdo udělal, jed začne znovu působit. Já jej však směřuji k Ježíši a připojuji se k jeho infuzi! Necháávám ho, aby mě naplnil a osvobodil! Kdo dokáže skutečně odpustit, je o něčem přesvědčen: Člověk, který se dopustil zla, je prostředkem satana, který mě chce zničit. Kdyby tento člověk přišel k Ježíši, mohl by se stát novým člověkem! Stát se nástrojem v Boží ruce, který může druhým přinášet požehnání! Ten, kdo odpouští, touží po tomto Božím vítězství nad satanem. Na jedné straně je to nejdrsnější úroveň života, ale zároveň je také nejsilnější.

Není úžasné, že Esther dokázala přivést k Ježíši někoho, kdo ji znásilnil? A to i poté, co v mládí zažila zneužití odpuštění!

Kdo odpouští, osvobozuje toho druhého! V neviditelném světě se něco děje! Znáám příběh, kdy se jeden muž opil, měl nehodu a zabil přitom otce jedné rodiny. Ve vězení začal číst Bibli a v určitém okamžiku chtěl Boha poznat. Řekl Bohu: „Pokud skutečně existuješ, pak jsi viděl, že mě jako dítě pohodili na pole, abych zemřel. A jestli je Bible tvým slovem, pak si chci v Bibli přečíst, že jsi to viděl!“ A tak se mu dostalo odpovědi.

Pak otevřel Bibli, položil prst na text a ... nevěřil vlastním očím. „*V den svého narození jsi byla pohozena v poli, protože jsi vzbuzovala hnus.*“ (Ez 16,5) (V němčině nejde poznat, že je to o ženě – pozn. překladatele.)

To je okamžik! Bůh je tady! Vidí mě! Zná celý můj život! Každý, kdo něco takového zažije, nepotřebuje další disku-

se. Tak to pro něj začalo. Když byl propuštěn z vězení, Boží Duch ho nabádal, aby šel za rodinou obětí. Zazvonil u dveří a otevřela mu žena se čtyřmi dětmi.

Řekl jí, že to on způsobil smrt jejího manžela a otce jejích dětí. Žena mu pak řekla: „Od toho dne se za vás modlíme.“

„Amen, pravím vám, cokoli odmítnete na zemi, bude odmítnuto v nebi, a cokoli přijmete na zemi, bude přijato v nebi.“
(Mt 18,18)

Věřím, že lidé se mohou osvobodit a chopit se Ježíše, když je jim odpuštěno.

Viděli jsme to v případě násilníka u Esther a také v případě muže, který jiného muže zabil. Když odpouštíme a modlíme se za druhé, něco se v duchovním světě děje!

Někteří se mi svěřili: „Bez Ježíše a opravdového odpuštění bych dnes byl mrtvý.“ Některé zkušenosti jsou tak těžké, že zlomí i ty nejtvrďší lidi. Bůh nás však chce uzdravit! V tom spočívá Kristova záchrana! Je to nejvyšší úroveň. Je to vítězství nad zlem. Je to svoboda, která je sice stále zpochybňována, ale v níž smíme díky Bohu žít!

Upozornění – opravdová víra v Ježíše nás ne vždy zbavuje těžkostí, ale pomáhá nám přemáhat zlo dobrem.

Život se samozřejmě zlepší, když uvěříme v Ježíše. V každém případě jsme ušetřeni všeho zla, kterého bychom se dočkali vlastními hříchy a špatnými rozhodnutími. Mohu s vděčností říci, že zažíváme zázrak za zázrakem. Ale také čelíme tolika výzvám a těžkostem, že se to všechno vyrovnává. Jsme na tomto světě!

Je tu tolik utrpení a Ježíš řekl:

„Každý den má dost vlastního trápení.“ (Mt 6,34)

To je také pravda! Ale ti, kdo následují Ježíše, by si měli každý den uvědomovat následující:

„Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“ (Ř 8,28)

„Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.“ (Ř 8,18)

Každé mínus se může stát plusem, bez ohledu na to, jak bolestivé a špatné to je. Tím nejlepším není jen dostat se co nejdříve do nejlepších životních okolností, ale mít podíl na Ježíšově svatosti, být světlem v současné temnotě – jako Ježíš na kříži – a ukázat Bohu, že i v těžkostech života nás může vpustit do svého věčného svatého království.

SIMONA

„Narodila jsem se do problematické rodiny“

Rodiče rozvedení, vzpurná sestra, otec měl dědičnou chorobu, matka závislá na lécích. Za těchto okolností se u mě vyvinul nízký pocit vlastní hodnoty, strach ze všeho a depresivní pocity. Dokonce to došlo tak daleko, že jsem si myslela, že by mi nevadilo, kdyby mě srazilo auto a já bych umřela.

Ironií osudu se tohle přesně stalo. Když jsem se vracela na středoškolskou kolej, srazilo mě auto. Ale přežila jsem! Od té doby jsem začala hledat odpověď na otázku: „Kdo chtěl, abych přežila?“

Silně jsem cítila, že ke mně promluvil Bůh. Najednou jsem cítila smysl svého života. Byl tu někdo, komu na mně záleželo a kdo mě tu chtěl. Pak to začalo. Začala jsem chodit na bohoslužby do modlitebny v Bratislavě a po roce jsem tam byla pokřtěna. Teď studuji teologii. Už nemám žádné obavy a našla jsem v Bohu svou hodnotu a smysl.

MŮJ OTEC ADOLF NOVAK

„Je mi 82 let a jsem nemocný už mnoho desetiletí. Těžká cukrovka, nevidím na jedno oko.“

Jsem na vozíku, už nemohu chodit ani stát... Ale musel jsem se znovu smát, když jsem si vzpomněl, že v osmdesátých letech starší jednoho sboru řekli: „Bratra Novaka do vedení sboru nejmenujme, kdoví, jak dlouho bude žít.“ Dnes už jsou všichni mrtví a já jsem stále tady!

Lidé za mnou stále chodili a ptali se mě: „Bratře Novaku, proč věříš v Boha, když jsi tak nemocný?“ Dodnes jsem tu otázku nepochopil. Ptám se sám sebe: „Co má jedno společného s druhým? Znáám Boha. Znáám jeho Slovo. Vim, co jsem s ním prožíval celé ty roky a každý den a co prožívám dnes. Mám to nejdůležitější – pokoj s Bohem a pokoj v životě. Nedávno mi byla diagnostikována rakovina světlé kůže. Lékař mi řekl: „Je to spinaliom.“ Zasmál jsem se a řekl jsem své ženě, která byla u toho: „Vidiš, to je z toho, že jím hodně špenátu.“ (Německy „Spinat“ – pozn. překl.) Pokud jsem svému Pánu tak milý, proč bych měl být smutný ze svých mnoha nemocí a postižení?

PAUL

Když moje žena přivedla na svět naše čtvrté dítě, jí ve 25 letech diagnostikovali rakovinu. O deset let později zemřela. Nikdo nikdy nepochopí, čím jsme si prošli. Ale čím temnější to bylo, tím jasněji nám svítilo evangelium o Ježíši.

V době, než zemřela, jsme mohli povzbudit mnoho lidí a být světlem v temnotě. Teprve před nedávnem jsem se znovu oženil.

Nedlouho po svatbě byla mé druhé ženě diagnostikována zhoubná rakovina. Nechápal jsem to. Ale jak bych mohl zapřít Ježíše, kterého miluji a prožívám? Ježíš Kristus se zmocnil mého srdce. On nás nese jako rodinu. Už s první manželkou jsem si uvědomil, že přicházíme do styku s lidmi, kteří by se o Ježíši možná nikdy nedozvěděli, kdyby se nepotkali s námi. Lékaři, pečovatelé... Ježíš je chce oslovit a zachránit! Někteří se se mnou chtěli setkat v soukromí, aby se dozvěděli o Ježíši víc, protože viděli, jak nás Bůh nese.

RADIM

„Zemřel mi první syn – jak mě Ježíš vyvedl z temnoty“

Jak jsme se těšili na našeho prvního syna! Ale krátce po narození mu byla diagnostikována nemoc a my jsme si našeho milovaného Maxe nemohli nechat. Tento nejnižší bod v mém životě mohl znamenat konec, protože tady všechno ztratilo smysl. Ale ten nejnižší bod se pro mě stal bodem zlomovým. Při svém hledání jsem našel odpovědi v Božím slově, v Bibli.

Dnes mám sedm synů. Jednoho z nich budu moci obejmout v plné síle až v novém, Božím světě. Pro zbylých šest mám jediné přání: aby se z celého srdce stali Božími muži. To je to, pro co žiji. Našel jsem smysl života. Jmenuje se Ježíš Kristus!

HONZA A KATKA

„Naše dcera je těžce postižená – jak prožíváme Ježíše“

Naše dcera Amálka se narodila s genetickou vadou. Když se narodila, bylo zpočátku vše v pořádku, ale její stav se zhoršil. Dnes může hýbat pouze obličejovými svaly a je napojena na umělou plicní ventilaci. Tato situace nás zcela zdrtila a přivedla na pokraj našich sil a zoufalství.

Měli bychom věřit v uzdravení? Proč to Bůh dopustil? Do té doby jsme si mysleli, že jsme dobří křesťané. Chodili jsme do našeho sboru a všechno bylo v pořádku. Teď se ale všechno zhroutilo. Někdy se nám zdálo, že Bůh je velmi daleko. A není divu, že tento pocit máme občas i teď.

Postupně jsme však byli nuceni zpochybňovat svůj obraz Boha, svou víru a své přesvědčení. Když jsme to začali dělat, byli jsme vnitřně posíleni. V Bohu jsme našli perspektivy a odpovědi, jak se s tímto problémem vypořádat. Bolestně jsme se naučili, že každé mínus se může stát plusem. Právě to znamená kříž, na kterém Ježíš trpěl za hříchy světa. Již nějakou dobu sdílíme své zkušenosti na akcích a vidíme, jak se lidé Bůh dotýká.

Je to tak, jak se píše v Bibli: Tento svět se chýlí ke konci. Přibývá nemoci, utrpení a bídy. Těšíme se na Ježíšův návrat a pak si i Amálka bude užívat slavného Božího věčného života v plném rozkvětu a kráse a v dokonalém zdraví. Těšíme se na to.

Bůh může dělat zázraky a měnit naše životní okolnosti. Může nás však také změnit vnitřně, abychom se s okolnostmi vyrovnali jinak. V Bibli i ve svém životě jsem zjistil, že Boží zázraky jsou důležitým vedlejším produktem, úžasným vedlejším působením, takřikajíc základním Božím programem – ale ne cílem. Bůh pomáhá, zasahuje, vede, otevírá dveře, ale to všechno dělá proto, že v nás sleduje svůj cíl: „*Je to Kristus mezi vámi, v něm máte naději na Boží slávu.*“ (Ko 1,27)

„*Já však, odsouzen zákonem, jsem mrtev pro zákon, abych živ byl pro Boha. Jsem ukřižován spolu s Kristem, nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve víře v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne.*“ (Ga 2,19.20)

Někteří lidé si myslí, že v křesťanských rodinách je všechno lepší a bezpečnější! Určitě to má své výhody. Pro mě to byla obrovská výhoda mít rodiče, kteří milují Boha, znají jeho Slovo a žijí podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Jako dítě jsem však byl ve škole šikanován a ptal jsem se sám sebe, kde je Boží láska ke mně. Zažil jsem zneužívání moci v církvi a to mě nadobro změnilo v rebela. Každý má své těžkosti. Ke konci této knihy chceme nechat promluvit několik lidí, kteří vyrůstali v křesťanských kruzích.

CHRISTINA (moje žena)

„Jak Bůh svedl mě a mého manžela dohromady“

Nedokázala jsem si vybudovat důvěru k mužům. Můj vlastní otec, který byl pastorem a vedoucím sboru, odešel za jinou a nechal mou matku a nás pět dětí na holičkách. Od svých 20 let jsem byla s mužem, o kterém jsem si myslela, že by mohl být ten pravý. Když mě však požádal o ruku, všechno se ve mně zauzlovalo. Chtěl mě kontrolovat a ovládat. Vyvolával rvačky s ostatními, o kterých si myslel, že po mně pokukují.

Když mi bylo 25 let, definitivně jsem se s ním rozešla a nechtěla jsem o mužích ani slyšet. Uplynulo půl roku. Kornelia jsem poznala na pětidenní misijní cestě do Švédska. Věděla jsem, že je to přesně ten muž, kterého chci. Kdysi jsem si sestavila seznam, jaký by měl být můj vysněný muž, a všechny body do posledního detailu seděly. Byla jsem však vnitřně zablokovaná kvůli svým traumatickým zážitkům. Můj otec si pravděpodobně

nikdy neuvědomí, co nám jako rodině způsobil. Ale můj nebeský Otec je větší. S rodinou jsem se kvůli tomu posílala. Na konci půstu jsem byla úplně vyčerpaná. Nedokázala jsem se rozhodnout a chtěla jsem to vzdát. Modlila jsem se: „Ježíši, pokud mi neřekneš konkrétně to jméno, tak to neudělám.“ Najednou jsem měla v srdci, že musím kontaktovat svého strýce Benniho. Popsala jsem mu svou situaci e-mailem. On mi jen odpověděl: „Přesný zásah.“ Co se stalo? Už několik týdnů před mou cestou do Švédska se od Boha dozvěděl, že se setkám s Korneliem. Bůh mu také dal moudrost, aby mi nic neříkal, ale aby mi to potvrdil, až se ozvu. Od té doby se tedy za mě modlil a čekal. Nevěděl, že Kornelius je ve Švédsku ani že jsem na cestě tam – nevěděl nic! A teď se ozval... „trefa do černého“.

Stalo se toho mnohem víc, o čem zde nemohu v tak krátkém prostoru psát. Bůh k nám také jasně promluvil prostřednictvím několika biblických pasáží.

Ale v tento okamžik s Bennim mi dal jasně najevo, že mě Bůh s Korneliem svedl dohromady. Blok zmizel a my tři jsme uzavřeli manželskou smlouvu. Kornelius, já a náš smluvní partner Ježíš Kristus. Bohu za to patří čest!

DANIELA

Vyrůstala jsem v křesťanské rodině a vždy jsem věřila, že Bůh existuje. Ale když se ohlédnu zpět, uvědomuji si, že jsem ho osobně neznala. Modlila jsem se, a nevěděla, ke komu mluvím. Zpívala jsem chvalozpěvy, a nevěděla jsem pro koho.

Někdy v patnácti nebo šestnácti letech jsem byla na bohoslužbě, kde lidé zpívali o své lásce k Ježíši. Zdálo se, že všichni v místnosti s tím souhlasí, a já jsem si jen pomyslela: „O čem to všichni mluví?“

Uvědomila jsem si, že v srdci nemám k Ježíši žádnou lásku. Prostě jsem ho neznala. Konfirmace, dětství s křesťanským zázemím a biblické příběhy nemohly nahradit vztah se samotným živým Bohem. Byl pro mě cizí.

A tak jsem se při této bohoslužbě modlila, abych byla někdy schopna Ježíše milovat. Byla to prostá modlitba. Upřímně řečeno, nečekala jsem, že na ni Bůh nutně odpoví. Poté jsem pokračovala ve svém normálním životě.

V 25 letech jsem vstoupila do temnější fáze svého života. Rozešla jsem se se svým partnerem poté, co mě několik let podváděl. Bolest a hněv byly téměř nesnesitelné a já hledala východisko, jak se s nimi vnitřně vypořádat. Chodila jsem na večírky, uspávala se alkoholem a začala se věnovat bojovým uměním. Ale ať jsem se vrhla na cokoli, nic mi nepomohlo. Tak jsem začala hledat Boha. Modlila jsem se, četla jsem Bibli a znovu

se začala zabývat svou vírou. Bůh nám říká: „Budete mě hledat a naleznete mě, když se mne budete dotazovat celým svým srdcem.“ (Jr 29,13,14) A to se také stalo. Dívala jsem se na pořad, kde jedna žena mluvila o svém vztahu s Bohem, a já jsem začala plakat, protože jsem tak zoufale toužila Boha najít. Moje maminka mi pak položila zásadní otázku: „Už ses plně odevzdala Bohu?“ „Ano,“ odpověděla jsem. V tu chvíli se něco dotklo mého srdce a já jsem věděla, že Bůh ke mně mluví osobně. Ne, ještě jsem se Bohu neodevzdala. Odevzdala jsem se všemu ostatnímu v tomto životě, ale ne Bohu. V tu chvíli se v mém srdci rozsvítilo světlo. Ne velké, spíš malé jako čajová svíčka. Nyní jsem však poznala směr a začala jsem toto světlo následovat. Rozhodla jsem se pro Ježíše a s každým krokem, který jsem tímto směrem udělala, ve mně rostl oheň a mé srdce se začalo uzdravovat.

Od tohoto dne uplynulo přibližně jeden a půl roku a oheň se stále rozrůstá. Bůh vyslyšel mou modlitbu: Miluji Ježíše Krista celým svým srdcem a někdy jsem touto láskou tak zahlcena, že nevím, kam s ní. Některým lidem, kteří to čtou, to může

připadat divné. Jak můžete milovat někoho, koho jste nikdy neviděli? Možná si také myslíte, že pro vás Ježíš vůbec nic neznamena. Ale věřte mi, Ježíš je mnohem lepší než to nejlepší, největší a nejkrásnější, co si dokážete představit. Od té doby, co následuji Ježíše, mám v srdci k němu nejen obrovskou lásku, ale také cítím pokoj, přijetí, naději a radost, kterou mi nic a nikdo nemůže vzít. Za nic na světě bych nechtěla svůj starý život zpět, protože jsem našla pravý život, pro který jsem byla stvořena. Ježíš Kristus je můj život!

Nezáleží na tom, jak jste vyrůstali, co jste zažili nebo kde se v životě nacházíte – pokud chcete Boha opravdu poznat, slibuji vám, že ho najdete. On sám je „cesta, pravda a život“ (J 14,6).

DAVID

Vyrůstal jsem v křesťanské rodině, což může být skutečným požehnáním, ale neznamena to, že jsem se sám stal křesťanem. Mohu však říci, že když s tím člověk vyrůstá, má blíže ke zdroji života. Vyrůstal jsem v evangelické církvi a později moje rodina přešla do církve baptistů. Pro mě to bylo hlavně jen o tom žít a dělat, co ostatní, ale ne o skutečném vztahu a obrácení k Ježíši Kristu. Rozhodujícím krokem v mém životě bylo, že mě Bůh potkal v největší nouzi a slabosti mého života a vyvedl mě z toho. Díky Ježíši jsem novým člověkem a mé

hříchy i můj starý život jsou mi odpuštěny! To jsem si uvědomil, když jsem učinil několik rozhodujících kroků pokání.

Bylo mi mezi patnácti a sedmnácti. Během této doby jsem propadl několika závislostem, včetně špatného životního stylu, pornografie a cigaret. Byl jsem také velmi ovlivněn světskou hudbou a celé roky jsem pociťoval k mému mladšímu bratrovi nenávist, kterou jsem nemohl a ani nechtěl překonat.

Vliv některých mých spolužáků mě posunul dál, ale i tak bych řekl, že to byla rozhodnutí, která jsem udělal sám. Skvělé je, že Bůh přesně věděl, jak mě z toho dostat. Slyšel jsem ho mluvit, když jsem byl nemocný a emocionálně přetížený. Během této doby, kdy jsem byl z lidského hlediska na špatném místě, jsem si všiml a uvědomil některé špatné věci ve svém životě. Cítil jsem vnitřní nutkání vynést tyto

hříchy na světlo, aby mě z nich Bůh mohl uzdravit. Spolu se svým otcem jsem pak tyto špatné věci ze svého života přinesl před Boha a mohl jsem zažít uzdravení a odpuštění.

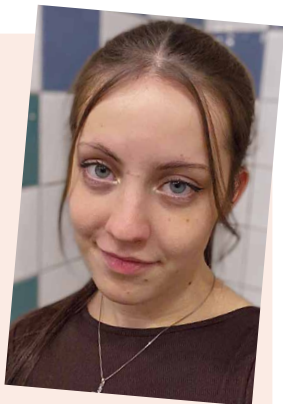
S tím souvisí i biblický verš „... vždyť v slabosti se projeví má síla.“ Bůh působí různými způsoby.

Měl jsem sen, který mě svým způsobem oslovil. Tím chci říct, že jako malé dítě jsem prosil Boha, aby mi už nedovolil snít, ať se děje cokoli, protože noční můry, ale i dobré sny mě velmi tížily. Tato modlitba byla zázračně vyslyšena a od té doby se mi nic nezdálo. Ledaže bych opět sklouzl ke starým závislostem. Pak mám najednou zase noční můry a vím, že se musím obrátit zpět. To je moje zkušenost. Co mohu říci nyní – díky Bohu – je, že jsem se obrátil, že mi bylo odpuštěno a že jsem dokázal odpustit. Má to tak velkou sílu, když Bůh sám dává odpuštění a vy můžete toto odpuštění předat druhým. V životě to určitě není vždycky jednoduché a jsou vzestupy i pády, ale vím, že Bůh je vždycky se mnou a přijímá mě takového, jaký jsem. On každého vyzvedne odtud, kde se v životě nachází. Neexistuje nikdo, pro koho by nebyl dostupný věčný život. Někteří lidé si asi myslí, že křesťané mají super krásný život bez všech špatných věcí, ale není to pravda! Často se utápíme v problémech a životních zápasech a chceme před okolním světem předstírat, že je všechno skvělé, i když tomu tak není. Ale moje radost v Pánu je mou silou a mou jistotou.

KAROLÍNA

Vyrůstala jsem se zbožnou matkou, která mě a mého bratra od narození vodila na bohoslužby. Dbala na to, abychom během kázání zůstávali v sále, i když ostatní děti si v tu dobu mohly hrát venku. Jako dítěti mi to připadalo hrozné a nespravedlivé, ale dnes jsem za to mamince neskonale vděčná, protože většina tamějších dětí se od Boha odvrátila. Bůh mě jako dítě zachránil před mnoha věcmi. Mohla jsem vyrůstat bezstarostně, šťastně a pod ochranou a každý večer jsem se s maminkou modlila. Poprvé se můj malý, dokonalý svět otřásl, když jsem chodila do druhé třídy. Rodiče si mě a mého mladšího bratra zavolali, vážně se na nás podívali a oznámili nám, že se rozhodli rozejít. To bylo pro mě jako pro dítě nepředstavitelné a strašně jsem se rozplakala. Od té chvíle, a žel až dodnes, nebyl v mé rodině nikdy úplný klid.

S přibývajícím věkem mě stále více ovládaly negativní myšlenky a falešné představy o sobě samé. Ve 13 letech jsem se začala sebepoškozovat. Důvody k tomu byly vždy různé: například špatná známka nebo hádka. Našla jsem si způsob, jak to kompenzovat a jak katapultovat svou vnitřní bolest a nenávist ven.

Když jsem celé roky nemohla najít vnitřní klid, někdy jsem ze svého utrpení obviňovala Boha a nechápala, proč něco takového dopustil, když je tak milující a starostlivý. Kromě toho jsem se téměř nemodlila.

Nenáviděla jsem svůj život a několikrát jsem přemýšlela, že ho prostě ukončím. Jediné, co mě zastavilo, byla obava, že by tím trpěla moje rodina. Hnal mě vztek a smutek, cítila jsem se bezcenná a opuštěná. Postupem času jsem ztrácela přátele a stále více se uzavírala do sebe.

Právě v tomto bolestném a nakonec velmi osamělém období svého života jsem silně toužila po „svobodě v Kristu“ a radosti, o které mi ostatní křesťané, které jsem znala, neustále vyprávěli. Jen jsem nevěděla, co mám dělat, abych tyto věci získala, a teprve zpětně jsem si uvědomila, že mi je Bůh chtěl dát právě takto a právě proto, že jsem byla vnitřně tak rozervaná. Touha po něm ve mně rostla čím dál víc a v nejosamělejších chvílích jsem začala Boha znovu prosit o znamení jeho existence a pomoci. A skvělé je, že mě vyslyšel. Rozhodla jsem se, že po maturitě investuji rok do rozvoje své víry, a rychle jsem našla misijní školu, která splňovala má očekávání. Rozhodnutí jít tam navždy změnilo můj život. Trávili jsme hodně času v přírodě a každý den jsme se ve třídě učili nové věci o Bohu a Bibli.

V mém životě není žádný náhlý okamžik, kdy by se všechno změnilo, ale když jsem se po několika měsících v misijní škole ohlédla zpět, uvědomila jsem si, že jsem svobodná.

Uvědomila jsem si, že Bůh použil mou minulost, kterou jsem vždy vnímala jako negativní, a proměnil ji v něco pozitivního. Díky své zkušenosti jsem mohla pomáhat druhým lidem a oslovit lidi, se kterými bych bez své zkušenosti pravděpodobně nikdy ani nepromluvila. Najednou jsem si uvědomila, že Bůh tu byl celou dobu a jen na mě trpělivě čekal. Byla jsem to koneckonců já, kdo ho opustil, zatímco on mi vždy zůstal věrný. I když jsem ho ze všech sil odstrkovala a urážela, vrátil se, když jsem ho volala. Uvědomila jsem si, že jsem se změnila, aniž bych o tom věděla. Nenávisť k sobě samé, pochybnosti a vztek na svůj život, sebedestruktivní myšlenky – to všechno najednou zmizelo.

Cítila jsem, že tento Ježíš, který je často zobrazován jako slabý a citlivý, má ve skutečnosti moc, která přesahuje mou představivost. Udělal ve mně pořádek a nekompromisně vyhodil všechny špatné věci, o kterých jsem si myslěla, že mě budou provázet celý život.

Je to Bůh jako žádný jiný, Bůh, na kterého nemusím dělat dojem, ale který o mně všechno ví, a přesto se mnou chce navázat vztah. Nemusím na něj dělat dojem svými skutky ani celoživotně nést tíhu nejrůznějších zákonů, abych byla spasena. On mě z lásky zachraňuje a osvobozuje mě od všeho, co mě tíží. Dává mi perspektivu a ukazuje mi správnou cestu. Nenásleduji ho proto, aby mě zachránil, ale proto, že už mě zachránil.

Ráda bych vás povzbudila, abyste dali tomuto Bohu šanci. Požádejte ho, aby se ve vašem životě zjevil. Nemáte co ztratit, ale můžete všechno získat, pokud se odvážíte.

Moje máma k tomu má také co říct!

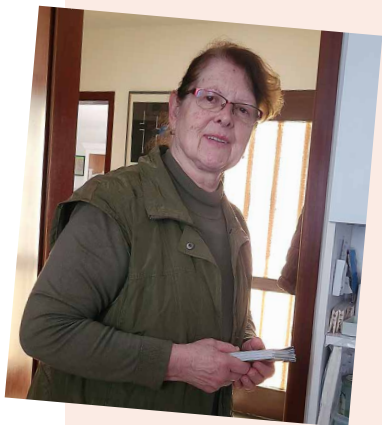
NELLY NOVAK

Svědectví z 19. 12. 2023

V 15 letech jsem se rozhodla následovat Pána Ježíše. Prostřednictvím Nového zákona v Bibli jsem si uvědomila, že v dějinách světa neexistuje žádný jiný člověk, který by myslel, učil a žil jako on. On je Boží Syn, opustil nebe, přišel do naší bíd a také zemřel za naše hříchy na kříži, abychom mohli mít věčný život.

Ale měla jsem problém. Moje myšlenky a činy se sice ubíraly pozitivním směrem, ale můj vnitřní člověk zůstal stejný. Všechny modlitby a přání nepomáhaly. Měla jsem stejné negativní pocity vůči učitelům ve škole, které jsem předtím nemohla vystát. Se svým problémem jsem se obrátila na vedoucí našeho církevního sboru, ale ti na to neměli žádnou odpověď.

Pak jsem se doslechla o jedné církvi, která nabízela křest v Duchu svatém s darem jazyků. V naději, že se zbavím svého vnitřního neobráceného člověka, jsem tři roky chodila s přáteli na jejich shromáždění. Údajní proroci nám neustále říkali data, kdy obdržíme křest Duchem. Ale nic se nestalo. Jejich vysvětlení znělo: málo se modlíte, málo se postíte, máte v životě hříchy. Po několika dnech modliteb a půstu mi jeden prorok řekl: „Opakuj po mně mluvení jazyky, dokud nezačne působit i na tebe.“

To byla kapka, při které pohár přetekl. Uvědomila jsem si, že jsem byla tři roky klamána a že to byli falešní proroci. Postupem času jsem si uvědomila, že falešní proroci nejsou „jen omyly“ a že všichni děláme chyby, jak nám říkali. Naopak, platí to, co říká Bůh v Jeremjášovi 5,30: „Úděsná, otřesná věc se děje v zemi. Proroci prorokují klamně...“ To je

pravda. V Jeremjášovi 28,15–17 je falešný prorok Chananjaš potrestán smrtí.

Všechna proroctví s neurčitými rysy jako „Je mezi námi někdo, kdo má bolesti, ten se uzdraví“ nebo „Jeden z vás půjde do biblické školy“ – všechno to jsou falešná zjevení. Skuteční proroci oslovují člověka přímo s jasným poselstvím. Jak říká Nátan Davidovi: „Ty jsi ten muž.“

Po třech letech hledání pravdy jsem byla hořce zklamaná. Komu už mohu věřit? Jedině Ježíši. On je pravda. Vystoupala jsem na horu a řekla Pánu, že nepůjdu dolů, dokud nedostanu odpověď. Hodiny ubíhaly v pláči a modlitbách. Čekala jsem na něco neobvyklého. Ale nic se nedělo.

Najednou jsem měla jistotu, že mi Pán brzy odpoví. Sešla jsem dolů a čekala několik dní. Pak nám mladým dal náš pastor Adolf Novak (který se později stal mým manželem) knihu od Watchmana Nee s názvem „normální křesťanský život“. Když jsem ji četla, otevřely se mi oči a zažila jsem, co znamená: Pravda vás osvobodí. Spadl mi ze srdce obrovský balvan, který jsem dlouho nosila. V listu Římanům 6,6 se píše: „Víme, že náš starý člověk byl ukřižován spolu s ním (Ježíšem), aby přestalo existovat tělo hříchu.“

Citát z knihy: „Je to úžasná věc, když poznáte rozdíl mezi křesťanskými ctnostmi a Kristem.“

„Kristus se nám stal od Boha moudrostí, spravedlností, posvěcením a vykoupením.“ (1K 1,30)

Citát z knihy: „Bůh není obchodník, který dává trochu trpělivosti netrpělivým, lásky nelaskavým, pokory arogantním. Dal nám dar – svého Syna Ježíše Krista. Tím, že mu důvěřuji, že ve mně žije, se stává na mém místě pokorným, trpělivým, milujícím a vším ostatním, co je potřeba. Skrze mě. Jak se píše v listu Galatským 2,20: „nežiji už já, ale žije ve mně Kristus.“

„Od té doby uplynulo 56 let. Pravda byla prokázána. Ježíš je věrný. Díky Pánu za toto dokonalé dílo vykoupení.

Na Slovensku jsem se setkala s rodinou, která je skvělým příkladem toho, jak Bůh může vychovat celou rodinu!

ANTON

Vyléčen z rakoviny – rodina se probudila!

Všechno to začalo, když mi bylo asi pět let. Otec mi místo pohádky před spaním četl z Bible. Dnes si uvědomuji, jaké jsem měl štěstí, že jsem mohl slyšet Boží slovo od útlého věku. Můj otec měl vždy radikální povahu. Když se obrátil, radikálně skoncoval i se svým starým způsobem života. Vyrůstal jako syn právníka a ředitelky školy v malém okresním městě na severu Slovenska.

Spolu s bratrem Róbertem a kamarády ze střední školy založili rockovou kapelu a žili banálním životním stylem, který navenek vypadal lákavě, ale nakonec se radost vždycky vytratila, když člověk ráno vstal a probudil se s kocovinou.

**Dříve to byla rocková kapela v hospodách,
dnes chválicí kapela v Boží církvi.**

Můj otec si vzal mou matku, když jí bylo 20 let a jemu bylo 30. Během pěti let se jim narodily čtyři děti.

Když můj otec založil rodinu, uvědomil si, že jeho sobecké návyky, samolibost a diktátorské rozhodování mu brání dělat to, k čemu byl stvořen, tedy dělat druhé lidi šťastnými. Nejvíce ho trápilo, že ani jeho žena, kterou nade vše miloval, nebyla šťastná. Bůh však věděl, co potřebuje, a tak mu to řekl prostřednictvím biblického verše: „Stačí, když máš mou milost; vždyť v slabosti se projeví má síla.“ (2K 12,9)

Když můj otec řekl ANO Ježíši, nastala změna. Časem přestaly mezi našimi rodiči hádky. Nervozita, hněv, pomluvy, odsuzování a další negativní věci začaly náš domov opouštět.

To vše bylo nahrazeno společnou modlitbou, čtením Bible a chválou Boha. Jako děti jsme byli vedeni k osobní modlitbě, společnému čtení Písma, chvále Boha a rozvíjení osobního vztahu s ním. V mém životě však nastal zlom. Ačkoli jsem Boha znal a věřil v jeho existenci, neměl jsem zájem o to, abych s ním měl vztah.

Cítil jsem se více přitahován věcmi tohoto světa. „Náboženské brýle“ mi zakrývaly pohled na to krásné a nebeské a na Boží lásku skrze Ježíše Krista. Přestal jsem chodit do církve a s Bohem jsem mluvil, jen když jsem od něj něco potřeboval. Úžasné na tomto příběhu je, a pokaždé mi to vhání slzy do očí, že Bůh mě tehdy miloval stejnou láskou jako dnes. Nikdy se ke mně neotočil zády a čekal na mě, dokud jsem mu neřekl ANO.

Jak jsem se již zmínil, utíkal jsem k Bohu, když jsem od něj něco potřeboval. Na střední škole mě velmi okouzila jedna spolužačka a já si nemohl pomoci a zamiloval jsem se. Samozřejmě jsem se modlil k Pánu, aby se tato dívka jednou stala mou ženou. Bůh věděl, co je pro mě nejlepší, protože vždycky dělá všechno pro naše dobro. Dnes jsem s touto úžasnou ženou ženatý už pět let a máme dvě nádherné děti.

Ale to předbíhám. Během středoškolských let jsem nadále žil sekulárním životním stylem. Jen občas jsem navštěvoval křesťanské mládežnické organizace.

Měl jsem možnost setkat se s velkým množstvím mladých lidí, kteří byli nadšeni pro Boha. Moc se mi to líbilo a cítil jsem, jak moc mě Bůh volá, abych mu byl nablízku.

Největší zlom v mém životě nastal jednoho dne, kdy mi zavolał otec a roztřeseným hlasem mi oznámil, že strýc Róbert má rakovinu v pokročilém stadiu a že podle lékařů mu nezbyvá mnoho času.

Srdce se mi chvělo a strach ve mně vystřídaly zvláštní pocity a myšlenky o smyslu života. V den, kdy byla Róbertovi diagnostikována rakovina, pozvali rodiče přátele z křesťanského společenství, v němž všichni společně vyrůstali. Modlili se za něj, utěšovali ho a společně chválili Boha.

Róbert však pod tlakem nemoci ztratil naději. Později večer, když komunita odešla, Róbert a jeho žena ulehli

do postele. Přemýšlel o budoucnosti, myslel si, že zemře a jeho žena zůstane s dětmi sama – bez příjmu, bez jeho péče a pomoci.

Pak začal Róbert upřímně hovořit s Bohem a najednou se v jeho pokoji ozval fyzický a jasný hlas: „Neboj se, budeš žít!“ Róbert věděl, že je to Boží hlas. Jeho srdce však bylo natolik oklamáno diagnózou lékařů a lži nepřítelů, že se s Bohem začal hádat:

„Jak je možné, že budu žít? Mám pokročilou rakovinu a lékaři říkají, že zemřu. Můj otec zemřel na rakovinu a jeho otec také zemřel na rakovinu.“

Bůh však znovu řekl: „Budeš žít.“ To se opakovalo celou noc, jako na magnetofonovém pásku, stále dokola: „Neboj se, přežiješ to.“

Druhý den ráno se Róbert probudil a v srdci si uchovával rozhovor s Bohem. Ale všechny okolnosti, jeho slabé tělo a negativní myšlenky vnučené nepřitelem způsobily, že ztratil víru, že bude žít. Celá naše rodina se pustila do duchovního boje. Společně jsme se postili a modlili za jeho uzdravení. Toto období naši rodinu velmi sblížilo. Naučili jsme se důvěřovat Bohu, i když fyzické příznaky dokazovaly opak naší naděje. Jako mladí lidé v naší rodině, Róbertovi synové a synovci, jsme pořádali bohoslužby, kde jsme uctívali Boha a v srdci se k němu v tomto těžkém období obraceli.

Po nějaké době Róbert podstoupil několikaměsíční léčbu. Následovala operace. Místo jednoho nádoru naši

lékaři dva. Našli také metastáze ve střevech a kostech. Byli velmi skeptičtí ohledně jeho šancí na přežití.

Róbertovo tělo bylo velmi slabé, vážil pouhých 52 kg a nemohl chodit ani jíst. Vše nasvědčovalo tomu, že se blíží konec. Bůh však byl věrný tomu, co řekl.

Navzdory těmto viditelným známkám blížící se smrti byl Róbert povzbuzen a posílen Boží mocí. Pomalu, den za dnem, krok za krokem byl silnější.

Asi rok a půl po operaci se dokonce mohl jako hu-debník zúčastnit křesťanské konference. Róbert pak jel na křesťanskou konferenci s rodiči. Odpoledne vystoupil z řad účastníků jeden muž a ukázal prstem na Róberta, kterého nikdy předtím neviděl ani nepotkal. Do mikrofonu řekl: „Bůh ti říká: Neboj se, budeš žít.“ Róbert zvedl ruce a celý sál chválil Boha potleskem a výkřiky. Róbertovo srdce naplnil Boží pokoj. Po několika dnech si uvědomil, že se v něm něco změnilo. Zbavil se nejistoty a strachu z toho, co přijde. Od chvíle, kdy Bůh veřejně potvrdil jeho vítězství, bylo Róbertovo tělo, mysl i duše posíleny.

Toto Boží vítězství posílilo celou rodinu na cestě víry a důvěry v Boha. Při každé kontrole lékaři jen nechápavě zírali na výsledky, které se zlepšovaly. Róbert byl vyzván: „Všecko zkoumejte, dobrého se držte.“ Ještě více se pak upnul k Božímu slovu, ale také zkoumal účinky stravy a životního stylu jako prevence proti rakovině. Róbert zcela změnil svůj způsob života. Svého ducha

živil modlitbou a Božím slovem a své tělo potravou, kterou stvořil Bůh.

To byl velký zlom v mém životě. Začal jsem přemýšlet o Bohu. Uvědomil jsem si, že Bůh žije, a chtěl jsem s ním navázat vztah. Ježíš zachránil Róbertovi život a společně s ním zachránil životy nás všech. Díky tomu jsme se k němu mohli obrátit, otevřít mu svá srdce a zcela mu důvěřovat. Dnes mám ve své rodině úžasné společenství, které je založeno na Božím slově.

Díky těmto událostem Róbert se svou ženou cestovali po Slovensku a České republice, aby vydávali svědectví o Boží lásce a milosrdenství, a Bůh přinesl uzdravení velkému počtu lidí a bude v tom pokračovat.

Dnes pracujeme společně s Róbertem, mým otcem, sourozenci a bratranci ve společné advokátní kanceláři. Snažíme se pomáhat lidem. Především tím, že přinášíme Boží slovo, pravdu, do života různých zmatených, smutných a ztracených lidí. Snažíme se je vést k získání odpuštění a odhalit jim pravý a jediný smysl života.

A co já? S mou úžasnou ženou? Obrátili jsme se k Ježíši a proměňujeme se každý den obnovou své mysli. Když se nás lidé ptají, kdo jsme, moje žena říká: „Jsme znovuzrození lidé.“ To je pravda. Je opravdu úžasné, když o tom smíme svědčit a mluvit.

Život s Ježíšem má opravdu smysl!

Nejen tato rodina díky těmto událostem dospěla k víře, ale uvědomili si to i další lidé – přátelé, kolegové z práce, sousedé... Vznikl velký zájem o Boha a jeho Slovo. Proto jsem byl pozván, abych tam týden kázal. Je to privilegium Boha poznávat a zakoušet ho! Je velkou radostí setkávat se všude s lidmi, kteří přijali Ježíše Krista za svého Pána, Boha a Spasitele.

Nemám, co bych dodal. Proč nevyužijete této chvíle a nepoprosíte Ježíše, aby vstoupil do vašeho života, pokud jste tak ještě neučinili? Vezměte si Bibli a přečtěte si ji!

Najděte si církev, která věří Bibli. Budte opatrní! Každý bude tvrdit, že je věrný Bibli. Zda je to pravda, můžete si ověřit pouze tehdy, pokud sami znáte Bibli! Proto je nejlepší začít číst Bibli a nikdy nepřestat! Je to Boží slovo na věčné časy!

***Nebe a země pominou,
ale má slova nepominou.***

(Matouš 24,35)

Zkratky biblických knih

STARÝ ZÁKON

Gn	1. Mojžíšova (Genesis)
Ex	2. Mojžíšova (Exodus)
Lv	3. Mojžíšova (Leviticus)
Nu	4. Mojžíšova (Numeri)
Dt	5. Mojžíšova (Deuteronomium)
Joz	Jozue
Sd	Soudců
Rt	Rút
1 S	1. Samuelova
2 S	2. Samuelova
1 Kr	1. Královská
2 Kr	2. Královská
1 Pa	1. Paralipomenon
2 Pa	2. Paralipomenon
Ezd	Ezdráš
Neh	Nehemjáš
Est	Ester
Jb	Jób
Ž	Žalmy
Př	Přísloví
Kaz	Kazatel
Pís	Píseň písni
Iz	Izajáš
Jr	Jeremjáš
Pl	Pláč
Ez	Ezechiel
Da	Daniel
Oz	Ozeáš
Jl	Jóel
Am	Ámos
Abd	Abdijáš
Jon	Jonáš
Mi	Micheáš
Na	Nahum
Abk	Abakuk
Sf	Sofonjáš
Ag	Ageus
Za	Zacharjáš
Mal	Malachiáš

NOVÝ ZÁKON

Mt	Matoušovo evangelium
Mk	Markovo evangelium
L	Lukášovo evangelium
J	Janovo evangelium
Sk	Skutky apoštolské
Ř	List Římanům
1 K	1. list Korintským
2 K	2. list Korintským
Ga	List Galatským
Ef	List Efezským
Fp	List Filipským
Ko	List Koloským
1 Te	1. list Tesalonickým
2 Te	2. list Tesalonickým
1 Tm	1. list Timotejovi
2 Tm	2. list Timotejovi
Tt	List Titovi
Fm	List Filemonovi
Žd	List Židům
Jk	List Jakubův
1 Pt	1. list Petrův
2 Pt	2. list Petrův
1 J	1. list Janův
2 J	2. list Janův
3 J	3. list Janův
Ju	List Judův
Zj	Zjevení Janovo

RADIM PASSER

3 a 1/2 ROKU

I aneb americký sen v Česku

V prvním dile přibližuje začátky svého podnikání provázené bouřlivým soukromým životem i zálibu v posilování a lásku k fotbalu, pro který měl mimořádné nadání. S manželkou však byli vystaveni těžké ztrátě: jejich prvorozený syn několik týdnů po narození zemřel. Právě tato tragická událost, kdy se zhroutil Passerův „americký sen“, znamenala zásadní obrát v jeho životě. Z neznaboha se stal hluboce věřícím křesťanem.

II aneb pády a vzestupy

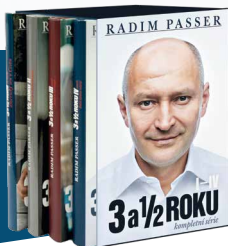
Ve třetím dile se autor podělí se čtenářem o tiživé kapitoly svého života, zde se ukáže tíživá bolest z postupného rozpadu manželství. Tuto smutnou a neodvratnou skutečnost autor cítí jako životní prohru, se kterou se těžce vyrovnává. Do jeho osobního života také významně zasáhla vážná autonehoda. Tuto událost zpětně vnímá jako mimořádné Boží přiznání. Znovu si uvědomuje hodnotu života a odevzdává svůj život Hospodinu.

III aneb s vírou a odhodláním

Víra v Boha je už v Passerově životě pevně zakotvena, v jejím důsledku už soukromý život postrádá bouřlivosti, developerská práce se mu díky Božímu požehnání výborně daří. To však neznamená, že jeho život byl v oněch letech nudný! Právě naopak. V této knize sledujeme, jak lidé, kteří ještě nedávno byli Passerovými přáteli a kteří si odnesli z jeho firmy mnoho desítek milionů korun, si objednali jeho zavraždění profesionálním zabijákem!

IV aneb Boží láska vítězí

Čtvrtým dilem autobiografické tetralogie Radim Passer uzavírá zpověď o svých životních bojích. Toto období bylo pro něj jedno z nejdůležitějších. Stála před ním klíčová rozhodnutí, která zásadně změnila firemní směřování i jeho osobní život. Je možné čistě podnikat i v prostředí všudypřítomné korupce? Je možné odpustit lidem, kteří usilují o váš život, nebo vás připravili o vaše osobní štěstí? Jeho příběh je především výpovědí o každodenním hledání Boží vůle a touze po tom, aby co nejvíce lidí otevřelo svá srdce Boží lásce a milosrdenství.

3 a 1/2 ROKU

celá série čtyř knih

MŮŽETE OBJEDNAT NA
eshop.maranatha.cz

ŽIVOT A VÍRA BEZ PŘEDSUDKŮ

UŽ JSTE NĚKDY SLYŠELI, ŽE ...

- ▶ víra v Boha je jen důsledkem fantazie, neznalosti a naivity?
- ▶ věda dokázala, že žádný inteligentní Stvořitel není ke vzniku vesmíru potřeba?
- ▶ vše se postupně samo vyvinulo?
- ▶ vědci už dokázali vytvořit primitivní život v laboratoři?
- ▶ věda nakonec vyřeší všechny problémy lidstva?
- ▶ žádná absolutní pravda ani spravedlnost neexistuje?
- ▶ tradiční role muže a ženy, manželství i rodina jsou náboženským přežitkem?
- ▶ dobro a zlo jsou čistě subjektivní a relativní pojmy?
- ▶ boj, soupeření a smrt jsou nástroje pokroku?
- ▶ Bible byla bezpočtukrát přepisována a není důvěryhodná?
- ▶ židovsko-křesťanská víra je hlavní příčinou zla ve světě?
- ▶ smrtí vše končí?

„PROTOŽE NA PŘÍBĚHU NAŠEHO ŽIVOTA ZÁLEŽÍ“

genesisera.cz

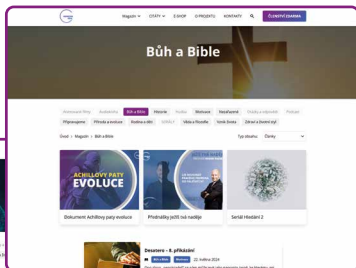
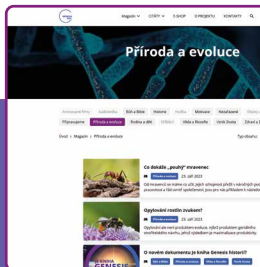
...POTOM ZPOZORNĚTE,

protože to vše a mnoho dalších podobných otázek je součástí velkého sporu o to, odkud jsme přišli, kým jsme, proč jsme zde a kam půjdeme, až zemřeme! Jsme dílem moudrého, spravedlivého a milujícího Stvořitele, nebo je naším otcem slepá evoluce – tupá hmota, přírodní zákony a moře času? Kdo je kompetentní zodpovědět tyto otázky a jakou roli v tom hraje věda?

Na tyto a mnohé další otázky naleznete odpovědi na našem webovém portálu **genesisera.cz**

PŘIPRAVENY JSOU PRO VÁS:

- podcasty se zajímavými osobnostmi
- unikátní dokumentární filmy s českým dabingem
- tématická shrnutí a letáky v pdf a audio verzi
- vědecké články a rozборы
- odpovědi na nejčastější otázky
- úryvky z knih
- zajímavé citáty
- eshop
- a mnoho dalšího ...

Kornelius Novak

Více než
ZÁZRAK

Překlad Jiří Pavlán

Obálka a sazba Filip Podsedník — Grapf

Vydalo Maranatha z.s.

Jemnická 887/4, 140 00 Praha 4

www.maranatha.cz

Vydání první, Praha 2024

Vytiskla tiskárna Artron, s.r.o., Boskovice

ISBN 978-80-87265-58-1

Tato kniha je plná příběhů zázraků, které lidé
zažili s Ježíšem. Najdete zde také návod, jak
prožít osobní setkání s Bohem.

Někteří lidé, o kterých v této knize můžete číst,
by dnes už byli dávno mrtví kvůli násilí, drogám,
nehodám, nemocem nebo sebevraždě. Ale
oni vypráví, jak je Ježíš našel a zachránil. To je
nádherný příklad toho, co může Bůh udělat také
ve vašem životě.

Zázraky jsou důležité, ale
nejsou cílem! Jsou však
„znamením“, které ukazuje
k cíli! Bůh chce, abychom
s ním žili ve stejné harmonii
tak, jako Ježíš. Proto
se s Bohem
potřebujeme
setkávat a také
Ho poznávat
z Bible, jeho
dopisu pro nás.

Něco z toho
můžete najít
v této knize „Více
než zázrak“.

